

103 Constructie traint "De Mentale Component" tijdens oefening "Tegenwind".

Genie Logistiek, de toekomst. Fysieke Distributie in Soedakije

VGGO Contactdag, een impressie

Werk in uitvoering bij 104 Constructiecompagnie, een pantsergenist in de bouw

PROMOTOR

contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren

28e jaargang

augustus 2005

109

Colofon

De Promotor is het contactorgaan van de vereniging van genie onderofficieren. De Promotor verschijnt eenmaal per kwartaal.

Redactie:

aooi T. van Boxel hoofdredacteur
aooi N. Stip, redacteur en lay-out
smi A. Wever, redacteur
sgt1 M. Smulders, redacteur
sgt1 J. Mekkes, redacteur
smi M. Leysen, redacteur
smi F. Schiltman, fotograaf
aooi M.J.C. v Veldhoven, redacteur buitenland

Redactie-adres

Redactie Promotor
Stoelenmatter 38 5683NS Best
intranet:
internet: stippen@westbrabant.net

Aanleveren kopij

Teksten kunnen bij voorkeur worden aangeleverd middels mail. Waarbij het verzoek om het artikel te leveren 1x met opmaak en 1x zonder opmaak (platte tekst). Foto's en tekeningen in kleur of zwart-wit aanleveren. Digitale foto's (het liefst 300 dpi) apart aanleveren bij het tekstdocument. Na plaatsing van ingezonden foto's, tekeningen etc, zijn deze, mits niet anders van te voren afgesproken, eigendom van de vereniging.

Meningen en zienswijzen, weergegeven in artikelen waarvan de schrijver wordt vermeld, zijn geheel voor diens rekening. De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren.

Op grond van de Auteurswet kan overname van artikelen en/of illustraties slechts geschieden met toestemming van de redactie.

Deadline kopij

Promotor nr 110 - 2005: vrijdag 7 oktober 2005

Bestuur:

Voorzitter: aooi J.R.G. Beljaars
Secretaris: smi A.T.H. van Ooijen
Smaragd 22, 5345 TM Oss
Penningmeester: aoo bd M. Curfs
Leden:
aooi J.A. Dirven
aooi H.G. Jogems
aooi P.R.J. Metsemakers
aooi N. Stip
smi A.M.M. van Rhee
sgt1 P. van Vliet
sgt1 R. de Vries
sgt1 M.B. Waterreus

Doel:

De vereniging stelt zich ten doel:
De band onder de onderofficieren van de Genie bevorderen;
De belangstelling van de leden voor elkaars taken binnen het wapen bevorderen;
De leden inlichten over de personele en organisatorische veranderingen, over oefeningen en andere gebeurtenissen bij het wapen;
De kennis verhogen over de geschiedenis van het wapen der Genie en het levendig houden van de tradities in het wapen.

Lidmaatschap

De jaarlijkse contributie bedraagt voor gewone en bijzondere leden €18,00 bij automatisch incasso, bij gebruik acceptgirokaart €19,00 te voldoen bij de aanvang van het kalenderjaar c.q. na ingang van het lidmaatschap, na ontvangst van een acceptgirokaart, door overschrijving op postgiro 37.26.500 van de penningmeester van de VG00 of door het maandelijks overschrijven via het NSK van €1,50 op hetzelfde gironummer.

Internet:

Webmaster: smi Baptiste Petit dit de la Roche
Url: <http://vgoo.nl>
Gebruiker: vgoo wachtwoord: sleutelgetal!7326

Druk:

DRUKKERIJ HUB. TONNAER B.V.

WWW. HUB-TONNAER.NL

(.)

Inhoud

ARTIKELN

- 5 Reactie op "Genie optreden, ook in het hoge geweldsscenario?"
- 7 Groots onthaal RoPaRunteam ABOO-27 in Rotterdam
- 9 De Mentale Component, door de ogen van de mensen op de werkvloer.
- 15 Werk in uitvoering bij 104 Constructiecompagnie, een pantsergenist in de bouw
- 20 103 Constrctie traint De Mentale Component, tijdens oefening "Tegenwind".

- 21 Regimentsdiner 2005
- 22 Genie Logistiek, de toekomst. Fysieke Distributie in Soedakije
- 28 Het Geniemuseum: in ontwikkeling maar geregistreerd en innovatief!
- 32 Touch the Heart and Rekindle the spirit.
- 33 Uitnodiging Regimentsdiner onderofficieren 2005

RUBRIEKEN

- 3 Voorwoord
- 4 Redactioneel

- 29 In Memoriam
- 30 SMP Rubriek
- 34 Belangrijke data
- 34 de "Kenschets"
- 34 In de volgende Promotor

Voorwoord

Hedel, 1 juli 2005

Wanneer u dit voorwoord leest zult u zich wellicht niet meteen realiseren dat dit een Promotor is die op een geheel andere wijze tot stand is gekomen dan voorgaande exemplaren. We hebben gedaan wat we in de ledenvergadering hebben beloofd en produceren ons verenigingsblad nu in samenwerking met Naber Media Exploitatie (NME). En het resultaat mag er zijn! Natuurlijk zullen de betrokken partijen (bestuur, redactie, Naber en de drukkerij) in de komende periode nog aan elkaar moeten wennen maar ik heb er het volste vertrouwen in dat dit (wederom) een lang samenwerkingsverband tussen de VGGO en NME zal worden. De drukker die ons blad fabriceert is Hub Tonnaerd uit Kelpen. Onze tijdelijke hoofdredacteur Nico Stip heeft deze Promotor helemaal in samenspraak met hen ontworpen en voor productie voorbereid. Goed gedaan Nico! Het is inmiddels ook al duidelijk wie de nieuwe hoofdredacteur zal worden. Meer daarover, en over deze Promotor kunt u lezen in het 'Redactioneel', ik wil namelijk 'het gras' niet voor Nico's voeten wegmaaien!

De afgelopen VGGO-Contactdag was een daverend succes. Nog nooit waren er zo veel deelnemers en deelneemsters. Het zat allemaal mee: het weer, de entourage, het eten en ook het drinken. Het klopte allemaal. De vergadering was nuttig en het ladiesprogramma viel goed in de smaak. Complimenten voor de organisatoren: Herman Jogems en Peter Metsemaker !

De bestuursvergadering, die we gisteren hadden, stond grotendeels in het teken van ons naderende jubileum. Zoals u vast wel weet is de VGGO opgericht op 6 december 1976. Dus is 2006 een jubileumjaar!

We gaan er iets moois van maken. De redactie van de Promotor is van plan om een speciaal jubileumnummer uit te brengen en de feestcommissie is inmiddels al aan de gang om een mooi jubileumfeest te organiseren.

Er valt ook veel te vieren. Want een vereniging die al 30 jaar bestaat heeft zijn bestaansrecht ruimschoots bewezen. En als je daar dan ook nog bij telt dat het erg goed gaat met de VGGO (steeds meer leden waaronder gelukkig ook veel jonge onderofficieren, en een gezonde financiële situatie) dan is het ons aangeraden om er een daverend feest van te maken. En met 'ons' bedoel ik niet alleen het bestuur en de feestcommissie, maar vooral ook: U ! Want alleen jullie kunnen, door massaal met de partners naar het feest te komen, het VGGO-jubileumfeest laten slagen!

Zonder al te veel te verklappen beloof ik u nu al vast dat het een middag en avond wordt om niet te vergeten. Het wordt een soort Super-Contactdag. Voor jong en oud, voor man of vrouw, het wordt voor iedereen fantastisch. Ook deze dag organiseren we een ladiesprogramma, regelen we goede muziek, lekker eten en drinken en sluiten we af met een gezellige feestavond. Let's party! De locatie en de exacte datum staan op het moment dat ik dit schrijf nog niet vast. Er wordt door de organisatie eerst zo goed mogelijk gekeken naar de jaarroosters van de grote eenheden om een datum te vinden die voor de meesten het beste geschikt is. Kortom: u hoort nog van ons!

Joep Beljaars

Redactioneel

Op het moment dat ik dit schrijf, bedenk ik mij dat deze Promotor bij u op de deurmat valt, net voor, tijdens of zelfs na uw welverdiende vakantie. Ook nu weer staan er prima artikelen in, interessant om te lezen op een zwoele zomeravond. Dat de Promotor zo laat verschijnt, heeft te maken met de hier boven beschreven overgang. Maar het is weer gelukt om een geweldig blad neer te zetten. Nu, genoeg gezegd hierover. Ik wil een blik werpen naar de eerstvolgende Promotor's.

Promotor 110 zal weer een themanummer zijn met als thema "Genie-inlichtingen". De eerste piketpalen zijn uitgezet en enkele potentiële auteurs benaderd. Het ligt in de verwachting dat dit themanummer rondom de genie-informatiedag uit zal komen.

Promotor 111 zal een regulier blad zijn met tot nu toe geen vulling, maar dat komt t.z.t. wel weer voor elkaar. Promotor 112 wordt een jubileumuitgave en zal in het teken staan van het 30-jarige jubileum van de VGOO.

Voor deze jubileumuitgave ben ik op zoek naar auteurs die de verhalen kunnen schrijven uit de geschiedenis van de VGOO, haar ups en downs, al dan niet aangevuld door foto's en/of tekeningen. Het zou mooi zijn als we van elk decennia een artikel konden publiceren. Helpt u mee?!

Dit is mijn eerste maar ook tevens mijn laatste redactioneel. Ik heb Aoi Toine van Boxtel bereid gevonden om het voorzitterschap van de redactie op zich te nemen en tevens de functie van hoofdredacteur te vervullen. Hiermee hebben we weer een uitstekende kracht binnen onze gelederen. Hij zal dan ook de contactpersoon zijn m.b.t. het vergaren, coördineren en redigeren van de te schrijven artikelen. Toine, heel veel succes en een prettige samenwerking toegewenst.

Nico Stip

Een nieuw jaar met nieuwe kansen maar hopelijk ook een nieuwe hoofdredacteur, zo begon Martin van Veldhoven als scheidend hoofdredacteur zijn redactioneel in de Promotor 108 van maart 2005.

Het redactioneel voor deze uitgave was al geschreven door Nico Stip als waarnemend hoofdredacteur en dat laten wij dan ook zo. Maar ik heb de gelegenheid gekregen en ook meteen genomen om mijzelf bij u te introduceren;

Aoi Toine van Boxtel, werkzaam op de Machinistenschool van het OTCGenie.

Als hoofd redacteur heb ik de uitgave van de Promotor, die nu voor u ligt, al gelezen voor dat deze naar de drukker ging. En hierin moet ik Nico Stip gelijk geven, het is inderdaad gelukt om weer een geweldig blad neer te zetten maar wat belangrijker is er wordt gereageerd op een artikel. Dat was en is nog steeds een van de doelstellingen, de discussie op gang brengen en houden. Of "zomaar" een bespiegeling van een SMOO aan het papier toevertrouwd. Neem er de tijd voor tijdens uw welverdiende vakantie of tijdens de weinige rustige uurtjes in het uitzendgebied.

Ik heb er zin in en gelukkig heeft Martin nog wat zaken achtergelaten waar nog een uitdaging inzit.

Toine van Boxtel

(.)

Reactie op "Genie optreden, ook in het hoge geweldsscenario?"

door Peter Metsemakers, Stoo Opn Sie S3 Engr Bde

Naar aanleiding van het stuk: "Genie optreden, ook in het hoge geweldsscenario?" in PROMOTOR 108 (maart 2005), door Adjudant M. van Veldhoven, ben ik een aantal zaken eens voor mij zelf op een rij gaan zetten. Omwille van de leesbaarheid zal ik mij beperken tot de hoofdlijnen uit het stuk van de Adjudant van Veldhoven (auteur). Enerzijds heb ik gekeken naar de inhoud van het artikel en anderzijds mijn persoonlijke visie gegeven op een mogelijke verdere professionalisering van de genie in het algemeen en de genie onderofficier in het bijzonder.

Ik ben het met de auteur eens dat er in de afgelopen jaren door genie eenheden in het algemeen, te weinig is gedaan aan basis militaire taken en contact-drills, kortom "overleven op het gevechtveld". Dit is mede een gevolg van de hoeveelheid aan taken die beheerst dienen te worden en die vervolgens dienen te worden getraind, conform het Specifiek Beleid Opleiden en Trainen (SBOT) deel F; Genie eenheden. Overigens gold dit in mindere mate voor de Pantsergenie eenheden en de Geniecompagnie Luchtmobiel. Debet hieraan was ook het soort uitzendingen/uitzendgebieden. Uit eigen waarneming kan ik stellen dat deze "achterstand" door de overige genie eenheden langzaam maar zeker wordt weggewerkt. De eenheden van 101 Geniebataljon nemen deze onderwerpen structureel op in hun oefenprogramma.

Voor wat betreft de stelling: "Doordat de Pantsergenie eenheden qua taakstelling *double hatted* zijn, kunnen deze eenheden,....geen duidelijke keuze maken bij de uitvoering van O&T programma.", verschil ik van mening met de auteur. Ik denk dat de, met opleiden en trainen (O&T) belaste, functionarissen zeer wel in staat zijn de juiste keuzes te maken uit het scala aan taken. Dit vereist echter wel een juist geformuleerde opdracht van het (de-) naast hogere niveau ('s) en een aan de hand hiervan uitgevoerde METL (Mission Essential Task List). Feit blijft dat het aantal taken enorm is.

Op dit moment worden er binnen het Operational Command (OpCo) o.a. de diverse SBOT'n herzien, zo ook de SBOT-F. Ook na deze herziening zullen de taken voor de diverse genie eenheden niet of nauwelijks afnemen terwijl er op het niveau I, II en III nog steeds taken c.q. vaardigheden bij komen, conform het stuk van de Adjudant van Veldhoven. Ook in de toekomst zullen we dus keuzes moeten maken v.w.b. wat gaan we wanneer en met welke regelmaat opleiden, trainen en testen. Of gaan we eenheden opleiden en trainen voor één "vakgebied", en hebben we dus geen (of in elk geval minder-) "double hatted" eenheden meer?

Wellicht is, door gewijzigde taakstelling, het optreden in een hoger geweldsscenario, het nieuwe personeels vul-

ling systeem e.d., de tijd rijp om een aantal zaken nader te bestuderen en eventueel te herzien.

Aan de huidige dubbele taakstelling van de pantsergenie eenheden ligt een studie ten grondslag die is uitgevoerd midden negentiger jaren (studie 48). Ten tijde van deze studie had de landmacht de beschikking over slechts 1 constructie compagnie. Terecht werd er geconstateerd dat dit ruim onvoldoende zou zijn om het ambitieniveau van de krijgsmacht (meerdere bataljons gelijktijdig inzetten t.b.v. peace keeping ops) op genie gebied te ondersteunen. Ondertussen is de genie organisatie (meerdere malen-) uitgebreid en gereorganiseerd en beschikken we thans over 3x constructie compagnie en 5x compagnie met een dubbele taak (4x pantsergeniecompagnie en 1x NBC verdedigingscompagnie). Wellicht zou er een nieuwe/herziene studie plaats kunnen vinden teneinde vast te stellen of er nog onverkort vast gehouden dient te worden aan "double hatted" eenheden.

Over het algemeen leeft op de werkvloer het idee dat we als genie eenheden zoveel taken moeten beheersen dat dit ten koste gaat van de kwaliteit van het geleverde werk, met name bij de pantsergenie eenheden. Dit is overigens een gegeven dat bij nagenoeg elke oefening wordt geconstateerd. Aangezien het aantal taken niet af zal nemen blijven er m.i. 2 opties open:

- a. Vast houden aan "double hatted" eenheden en accepteren dat het niveau van het geleverde werk nooit "100 punten" zal worden.
- b. De huidige constructie taken laten vervallen voor de pantsergenie eenheden en genoeg nemen met een lager technisch niveau, conform de Geniecompagnie Luchtmobiel.

De voorkeur van ondergetekende gaat uit naar optie 2. Indien we het niveau van het geleverde werk naar een hoger niveau willen brengen zullen er op het gebied van O&T meer herhalingen plaats moeten vinden dan nu het geval is. Met het aantal taken afgezet tegen het 36 maanden model is dat echter niet mogelijk. Het model

verlengen is m.i. geen optie. Het verminderen van het aantal taken daarentegen zou wel het gewenste resultaat opleveren. In ieder geval zou de kans op resultaat toenemen. We zouden dan b.v. moeten accepteren dat een pantsergenie eenheid op het gebied van "constructie" niet verder komt dan het bouwen van observatie- en wachtposten, beschermingsconstructies zoals bunkers e.d. en het uitvoeren van eenvoudige constructie werkzaamheden. Ten behoeve van dit niveau zou een constructie opleiding in het basis pakket (Pakket A) voor zowel soldaten/korporaals als voor de onderofficieren voldoende zijn.

Een verdere kennisverdieping (en dus een hoger niveau van geleverd werk) is zeer zeker te verkrijgen door de genie onderofficier (Leider-Vakman-Instructeur) langer werkzaam te laten zijn in een door hem, in samenspraak met de organisatie, gekozen vakgebied. In het licht van het nieuwe personeels vulling systeem (Up or Out) moet het mogelijk zijn de onderofficier in 1 vakgebied een loopbaan aan te bieden. E.e.a. zal natuurlijk afhankelijk zijn van de ambities en mogelijkheden van betrokkene. Ik ben er van overtuigd dat het de motivatie van de onderofficier nog meer ten goede komt indien hij echt zijn eigen loopbaan kan plannen in het vakgebied van zijn keuze. Het hoeft geen betoog dat hier uiteindelijk ook de organisatie wel bij vaart.

Een mogelijke opzet voor een herzien loopbaanbeleid onderofficieren genie heb ik onderstaand weergegeven:

- a. Elke onderofficier genie start na zijn/haar initiële opleiding als groepscommandant bij een pantsergenie eenheid c.q. de Geniecompagnie Luchtmobiel en geeft hier leiding aan de relatief "eenvoudige" Basis Genie Technieken (BGnT).
- b. Vervolgens maakt de onderofficier een keuze voor een vakgebied en volgt (eventueel-) de hierbij behorende initiële opleiding alvorens de diverse functies te vervullen en vervolg opleidingen te volgen, behorende bij het betreffende vakgebied.

- (1) Vakgebied Gevechtsondersteuning; hieronder vallen alle functies binnen de pantsergenie eenheden en luchtmobiele genie eenheid; peloton – compagnie – pantsergeniebataljon – OTCGenie - Engineer Brigade - 11 Luchtmobiele Brigade.
- (2) Vakgebied Constructie incl. Grond Weg- en Waterbouw (GWW); hieronder vallen alle functies binnen de richtingen bouwkunde, installatietechniek, elektrotechniek en GWW; constructiepeloton – bouwmachinepeloton – constructiecompagnie – geniebataljon incl. Geniewerken – OTCGenie - Engineer Brigade. Ook het personeel van de

waterboor groepen zou onder dit vakgebied vallen.

- (3) Vakgebied Bruggen en Duiken (varen?); hieronder vallen alle functies die iets met "water" te maken hebben en hoofdzakelijk ondergebracht zijn bij de brug compagnie; bruggpeloton – duikerpeloton – brugcompagnie – geniebataljon - OTCGenie (c.q. "Joint Duiker Opleiding").
- (4) Vakgebied Nucleaire- Biologische- en Chemische oorlogvoering; hieronder vallen alle functies binnen het vakgebied NBC; ontsmettingspeloton - NBC verkenningpeloton -NBC verdedigingscompagnie – geniebataljon -OTCGenie (Joint NBC School)- toegevoegd S2 Mechbrig/ Lumblbrig- Joint NBC kenniscentrum. Vanwege de (waarschijnlijk) weinige werkzaamheden binnen dit vakgebied op momenten dat er geen inzet plaats vindt, zou dit de enige eenheid zijn die "double hatted" zou blijven en dus ook een constructie taak behoud.
- (5) Vakgebied Mijnen en Vernielingen; naar mijn mening verdient dit vakgebied meer aandacht en zeker meer verdieping. Het lijkt er sterk op dat de instructeurs van de Mineursschool op dit moment nagenoeg alleen maar toekomen aan de te geven lessen Ammunition Awareness. Hierdoor is er onvoldoende tijd en ruimte om tot materie deskundigheid te komen. Onder dit vakgebied vallen alle functies die te maken zouden hebben met mijnen en vernielingen; OTCGenie (Mineursschool en Kenniscentrum) – ENTEC - Engineer Brigade. Er is eventueel een koppeling mogelijk met het vakgebied gevechtsondersteuning door een of meerdere functies binnen dit vakgebied te koppelen aan het vakgebied mijnen en vernielingen. Te denken valt b.v. aan de functie van sergeant operatiën. Op zo'n manier zou elke compagnie binnen het vakgebied gevechtsondersteuning, materie deskundigheid in huis hebben op het gebied van mijnen en vernielingen.

(6) Het vakgebied dat mogelijk nog resteert is genie inlichtingen. Op dit moment wordt er op alle niveaus een nieuwe start gemaakt met het verzamelen en verwerken van genie inlichtingen. Er is binnen PersCo; Afd. ILM een monitor

Inlichtingen werkzaam, die wellicht iets zou kunnen/willen betekenen bij het ontwikkelen van een loopbaan in dit vakgebied. Een mogelijke loopbaan in dit vakgebied zou bestaan uit functies zoals: verkenninggroep - toegevoegd S2 (Pa-) Gnbat - Engineer Brigade - ISTAR bataljon (MI Peloton)- Topopel 1GNC.

Andere ontwikkelingen die een loopbaan binnen (in principe-) één vakgebied noodzakelijk maken zijn o.a.:

- a. H2IOT. Gevolg hiervan is o.a. het verplaatsen van

(delen van-) opleidingen van de OTCa naar de diverse eenheden. Het behoeft geen betoog dat dit nog meer eisen zal stellen aan de onderofficieren geplaatst bij de genie eenheden. Naast Leider en Vakman zal de onderofficier nog meer tijd besteden aan het zijn van Instructeur. Dit geldt overigens zeker niet alleen voor de groepscommandant maar ook voor de oudere onderofficieren binnen de eenheid die zijn belast met het begeleiden en verder trainen van de jongere onderofficier. Een en ander is m.i. alleen mogelijk indien deze functionarissen voldoende kennis en ervaring hebben in hun specifieke vakgebied (Vakman) hetgeen doorgaans meer tijd vergt dan de gebruikelijke 2 tot 3 jaar op functie in het huidige loopbaanbeleid onderofficieren genie.

- b. Het tijdens O&T steeds meer aandacht schenken aan de "Mentale Component" als zijnde één van de componenten van militair vermogen (conform LDP 1: MILITAIRE DOCTRINE). Het integreren van vormingsaspecten vereist niet alleen een nog grotere algemene deskundigheid van de instructeur, maar ook een groot vakmanschap teneinde de persoons- en onderdeelvorming op een juiste wijze te integreren in de dagelijkse werkzaamheden en het O&T traject van zijn eenheid (zie o.a. het artikel "Vorming krijgt handen en voeten", De Onderofficier, november 2004).

Met het voorstel c.q. de opmerking van auteur om i.p.v. de pantsergeniecompagnie licht te voorzien van ontmijningsmiddelen, bij deze eenheden de nadruk te leggen op constructie taken en zodoende een "constructiecompagnie te genereren die verplaatst in YPR" ben ik het geheel oneens. Hiervoor verschillen de taakstelling, opleiding en materieel teveel. Verder is het ongewenst om de kennis en ervaring binnen het vakgebied constructie te versnipperen over onnodig veel eenheden. Dit zou de professionalisering niet ten goede komen.

Middels dit schrijven heb ik gepoogd een objectief standpunt in te nemen ten opzichte van het stuk van collega Adjudant van Veldhoven. Op hoofdlijnen ben ik met hem eens dat we i.h.k.v. een verdere professionalisering van de Genie over moeten gaan tot een, meer diepgang per vakgebied brengend O&T traject. Naar mijn mening is dit (mede-) mogelijk door enerzijds de constructie taak bij de pantsergenie eenheden te laten vervallen en anderzijds de onderofficieren langer werkzaam te laten zijn in 1 vakgebied en ze in dit vakgebied een loopbaan mogelijkheid te bieden. Verder heb ik middels dit schrijven een bijdrage willen leveren aan de permanente discussie omtrent het O&T van genie eenheden en het loopbaanbeleid onderofficieren genie

(.)

Groots onthaal RoPaRunteam ABOO-27 in Rotterdam

sgt M.H. Baas, klas ABOO-27, OTCGenie.

Eerder stonden we al met onze trainingen in de Defensiekrant. Deze voorbereidingen op de RoPaRun waren goed verlopen, maar nu moest het gebeuren. Op het laatste moment moest een aantal lopers verstek laten gaan. Hier volgt een verslag van dit evenement.

Op vrijdag 13 mei vertrokken we in de avond vanuit Vught. De touringcar kreeg tijdens de reis naar Parijs een klapband. Het zag ernaar uit dat dit geen goede dag was. Zou het ongeluk ons parten spelen?

Vlak voor Parijs werd de bus aan de kant gezet voor een lange stop met overnachting. De volgende morgen om 08.00 uur vertrokken we met regen richting Parc la Courneuve. Bij inschrijving moest men aangeven met welke gemiddelde snelheid de ploeg zou gaan lopen. Dit om te zorgen dat de teams ongeveer in dezelfde periode zouden finishen. Voor ons betekende dit dat om 15.00 uur het startschot viel. Het was duidelijk te merken, dat de zenuwen hoog opspeelden, vooral bij de lopers. Er

was gekozen om, binnen een combi, de lopers te wisselen om de 2 km en een grote combi-wissel met vier verse lopers om de 60 km. Gelukkig werd het weer snel beter.

Vaak wordt er over de Fransen gezegd dat ze arrogant zijn, maar tijdens dit evenement stonden veel mensen langs de route om aan te moedigen. Op een wisselpunt kregen we zelfs stokbrood met verse paté van de plaatselijke bevolking.

Tijdens de loop hebben we een aantal kaartleesfouten gemaakt, waardoor de route ongeveer 20 km langer is geworden. Ook kregen we te kampen met blessures. Hierdoor konden twee lopers niet meer verder. Dus liep de totale afstand per resterende loper op tot 80 á 90 km. 'Last moment' routewijzigingen kwamen bij ons niet altijd binnen. Hierdoor geraakten we op wegen, die 'out of bound' waren voor het verkeer van de RoPaRun. Dit

heeft ons bijna een diskwalificatie bezorgd. Maar na wat goede gesprekken, konden we gelukkig toch verder. En 'last but not least' kreeg tijdens de run een van de combi's een lekke band.

De sfeer was voortreffelijk. Iedereen heeft elkaar maximaal geholpen en soms loopbeurten overgenomen. Al met al hadden we een perfect lopende machine met een gemiddelde snelheid van 11,74 km/h. Het resultaat was, dat we ver vooruit

liepen op het voor ons geplande tijdschema van de organisatie. Als 'dank' hiervoor werden we vòòr Antwerpen 1,5 uur stilgezet.

De aankomst in Rotterdam was één grandioze en warme ervaring. Na 44 uur, 45 minuten en 42 seconden kwam het

team ABOO-27 namelijk als eerste de Coolsingel oplopen. De laatste 200 m is iedereen, van masseur tot hoofd organisatie en chauffeur, samen met de lopers de finish gepasseerd. De toeschouwers waren dol enthousiast. Overal werden handen geschud en er werd met wildvreemden gezoend. Van overal kwamen mensen met bloemen aanlopen. Een ervaring om nooit meer te vergeten. Ons doel was bereikt: we hebben meegelopen en de finish gehaald.

Ik wil graag, namens alle lopers en mensen van de verzorging, eenieder bedanken die het mogelijk hebben gemaakt om ons mee te laten doen aan deze RoPaRun 2005.

Niet in de laatste plaats dié mensen, die op het allerlaatste moment aanboden ons te steunen en de lege plaatsen hebben opgevuld. Grote klasse!

(.)

De Mentale Component

Door de ogen van de mensen op de werkvloer.

smi Alfredo Leenderts, voormalig smoo 104 Constrctie

Vraag het ieder willekeurig kaderlid bij het OPCO of ze aan vorming doen en je krijgt doorgaans het antwoord; "best wel veel" of, "het heeft nogal de aandacht". Ik weet zeker dat we, veelal onbewust, aandacht besteden aan vorming alleen is het vaak zo, dat daar waar bij het OTCO, bijvoorbeeld opleidingsontwikkelaars, dat soort vormingsprocessen vastleggen in syllabi, het bij de meeste parate eenheden het allemaal door een of meerdere functionarissen erbij gedaan moet worden. De meeste delen van het SBOT hebben daar nog niet in voorzien. Zo ook bij ons, de constructiecompagnie. En dan komt onherroepelijk de vraag; "maar hoe krijg ik die vorming dan spits bij een parate eenheid met een druk en ambitieus O&T programma, uitzendingen en een alsmaar voortdenderende sneltrein genaamd vredesbedrijfsvoering?". Daar komt bij dat niet alleen de kaderleden maar ook soldaten en korporaals, individueel en als groep die vormende aandacht moeten krijgen. Ik denk dat we bij 101 Gnbat en de cie waar ik werk, 104 Constrctie, in het bijzonder, een goed begin hebben gemaakt om die vorming structureel en vastgelegd in het O&T traject te implementeren. Ik zal in het verdere verloop van het artikel zoveel mogelijk proberen uit te leggen hoe dat proces bij ons tot stand is gekomen.

MIND-SET

Motivatie, draagvlak en duidelijkheid zijn aspecten die aan de basis liggen van het O&T plan met geïntegreerde mentale vorming competenties, gevechtsbereidheid, gehard en teamlid zijn. Het welslagen van het plan hangt in grote mate af of een commandant, op welk niveau dan ook, in staat is om eenieder te motiveren en om te verklaren waarom we die competenties trainen en oefenen. Tevens zal die motivatie een draagvlak creëren wat heel belangrijk is om gezamenlijk de gestelde doelen te bereiken. Maar als het bovenal niet duidelijk is hoe we dat uiteindelijk willen bereiken dan zal het succes vaak afhangen van toeval.

CC 104 Constrctie, maj. v/d Zande; "Vorming dient planmatig te worden aangepakt anders boek je succes bij toeval. En toeval bestaat niet!"

In het verleden had ik al kennis gemaakt met de vormingsmatrix zoals die door de LO/S organisatie gebruikt werd om competentie gericht te trainen. De mogelijkheden die de vormingsmatrix bood waren m.i. ook goed te gebruiken bij een parate eenheid met in het achterhoofd dat een-op-een overnemen niet mogelijk was. Doelstellingen van een eenheid moeten eerst vertaald worden naar competenties en de daarbij behorende indicatoren en triggers, lees situaties, waarin zo competentie gericht getraind en geoefend kan worden. Niet alleen dus op LO/FT vlak maar juist ook op alle andere onderwerpen van het O&T traject. Denk maar aan schietopleiding, ZHKH, kaartlezen, GOBS enz. Bijvoorbeeld als ik wil dat een militair teamlid wordt en ik wil ethisch bewust zijn trainen, dan zal ik een situatie moeten genereren die ervoor zorgt dat de militair erover nadenkt, ermee bezig is en.....en mogelijk juist handelt.

Voorbeeld; Bij een kaartlees oefening laat ik bewust een

deel van de route over privé-terrein lopen, dit aspect maak ik niet bekend aan de militairen die de oefening lopen. Wat gaat hij of zij doen als ze bij het betreffende deel aankomt? Erover of eromheen? Wat ook de reactie is, ik zal het gedrag bespreekbaar maken en gedragscodes en/of regelgeving erbij houden ter ondersteuning. Tevens kan ik vragen in de evaluatie wat voor invloed het gedrag kan hebben op een groep. En daarmee bedoel ik niet alleen de groep waarbij hij of zij hoort maar ook de groep van militairen zoals wij zijn binnen de Nederlandse

samenleving. Waar het op neer komt is dat je situaties gebruikt die de militair alleen of met de groep aan gaat, met de juiste hoeveelheid zelfstandigheid, vertrouwen en respect, om mogelijk het juiste gedrag te vertonen. Er moet dan ook ruimte in de mogelijke oplossingen zijn zodat er keuzes gemaakt kunnen worden, er moeten mogelijk dilemma's opduiken.

Lees voor kaarlees oefening betrekken verzamelgebied in een terrein wat "out of bounds" is, of laat in een oefening

groepen en pelotons elkaar krijgsgevangenen maken met als opdracht kost wat kost info uit de krijgsgevangenen te halen. Let wel dat soortgelijke situaties goed beschreven en zeer goed geobserveerd moeten worden om te kunnen evalueren en, als het moet, tijdig in te grijpen.

IN DEN BEGINNE

Hoe en wanneer zijn wij, 104 Constructie ermee begonnen?

In september 2003 kwamen we terug van een uitzending in Afghanistan met in de achterzak een redelijk goed gevoel dat we als cie de zaken aardig op de rails hadden. Dat was absoluut het geval echter voornamelijk op het gebied van constructietraining. Op het gebied van leiderschap en discipline waren we wel goed op weg alleen was duidelijk dat door de prestatiedruk op onze genietechniek, een aantal aspecten op een lager plan waren komen te liggen. Na de uitzending en met een weer complete cie was dat dus de uitgelezen mogelijkheid om die aspecten de aandacht te geven die ze verdienden. En zoals gezegd zijn we begonnen met een O&T plan waarbij de vormingsmatrix van de LO/S organisatie gebruikt werd als rode draad om competentie gericht te trainen met accenten tijdens de fysieke momenten in het rooster. Voortschrijdend inzicht leverde al gauw op dat waar we de sport als verlengstuk gebruikten van de vorming in het O&T traject we die competenties ook bij andere onderwerpen aan bod konden laten komen. En met succes, weliswaar kleine stapjes maar wel over de gehele lijn van het O&T plan. Daar kwam bij dat medio 2004 ik meer en meer hoorde en las over de werkgroep de mentale component en de bijbehorende IK en zo was het niet moeilijk om te schakelen van vormingsmatrix naar IK mentale component. In januari 2005 hebben we na de voorlichting van de majoor Broman intern besloten om definitief de integratie te laten plaatsvinden van de IK mentale component in ons O&T programma. De belangrijkste verandering is denk ik dat we met de IK in de hand nu relatief eenvoudig al op groepsniveau dit kunnen hanteren, daar waar de vormingsmatrix vaak op cie's niveau gehanteerd werd en vertaald naar doelen voor de pelotons en groepen, kan nu een PC en OPC met hun kaderleden aan de slag. Natuurlijk wel geholpen door het feit dat we het afgelopen jaar veel hebben geïnvesteerd in de kennis, vaardigheden en bewustwording van de kaderleden aangaande vorming. Februari 2005 zijn we gestart om iedere week een onderdeel van het weekrooster als trigger te gebruiken om zo competentie gericht te trainen. Die trigger, wordt dan door de OPC omschreven en doorgesproken met de smoo. Vervolgens wordt na uitvoering en evaluatie die trigger en resultaat vastgelegd in een korte beschrijving om zo meer tools voor handen te krijgen om competentie gericht te trainen.

Voorbeeld: als we "gehard zijn" willen trainen, met als indicator, na eerder falen toch volharden, en de trigger is langdurig saai en geestdodend werk verrichten, dan kijk ik naar het weekrooster en probeer daar een situatie uit te halen dan wel, nog te plannen, die dat in zich heeft.

GOBS aspecten lenen zich daar goed voor, denk maar aan meerdere malen achter elkaar beladings- of bepakkingsoefeningen laten uitvoeren, of het meerdere malen laten graven van een ligsleuf etc etc. Belangrijk is de terugkoppeling bij de uitvoerders om demotivatie te voorkomen en een bewustwordingsproces op gang te brengen, complimenteren en positief stimuleren horen daar zeker bij. In dit soort gevallen is wederom niet zozeer het product bepalend maar het proces.

Weer even terug naar september 2003, daar waar het allemaal begon. Als eerste hebben we aan de gehele cie uitleg gegeven van onze targets op O&T gebied en dus ook vorming. Te weten, het jaarplan van de cie op O&T gebied en wat we ermee willen bereiken en hoe we dat denken te gaan doen. De rol van de soldaten en kaderleden in deze en bovenal waarom we dit allemaal doen. Wat belangrijk is dat we niet specifiek een competentie eruit tillen en de andere links laten liggen. Nee, de onderlinge samenhang is zeer belangrijk want het heeft geen zin om een goede teamspeler te zijn zonder de juiste fysiek of mentale hardheid. En wat met name voor de kaderleden er uitspringt is een goed voorbeeld zijn en datgene wat we van soldaten verlangen zaken zijn waar we trots op kunnen zijn en die zaken ook van onszelf durven te verlangen.

Kpl1 De Graaff, ostpeloton; "Als ik als kpl1 al geen voorbeeld ben dan is het einde toch zoek. Daarnaast is goed fit zijn het begin van mentale kracht."

In grote lijnen komt het erop neer dat we een ambitieus O&T traject hebben dat parallel loopt aan de groepsprocessen versus niveau training en past in het 36 maanden model. Aan het begin van een O&T traject beginnen we met niveau 1, individu, en gelijktijdig leggen we de nadruk op teamlid zijn. Stapsgewijs, in 12 maanden, naar niveau 4 (cie), waar we dan van gewoon teamlid naar een teamlid gaan dat niet alleen gehard en gevechtsbereid is, maar ook gemotiveerd en juist opgeleid is. Om vervolgens na een mogelijke uitzending van 6 maanden weer met niveau 1 te beginnen. Dit laatste vaak vanwege vele personeelwisselingen die mogelijk gepland worden na een uitzending.

LEAD BY EXAMPLE

Daarbovenop, ook weer in onderlinge samenhang en niet los van elkaar, gebruiken we drie werkwoorden die

de vormingslading aardig dekken. Te weten: Kunnen, willen en zijn.

Een kaderlid moet een leider kunnen zijn, hij of zij moet het willen maar hij of zij moet het ook uitstralen, het zijn dus.

De eerste drie maanden als er opgewerkt wordt naar niveau I en II (individu en groep), liggen de accenten op discipline en groepsprocessen met GOBS, IMV, VMO en LO/FT als doel en als middel. In deze fase zijn de pelotons zeer zelfstandig aangezien zij verantwoordelijk zijn voor niveau I en II.

Voorbeeld; De pelotons plannen en voeren in deze periode geheel zelfstandig hun eigen O&T traject uit, met bijvoorbeeld oefeningen waarin bovenstaande doelen in zijn verwerkt. Ze worden qua inhoudelijkheid ondersteund door de ciestaf en de sport. Deze laatste om de fysieke belasting te kwantificeren. Echter ze zijn volledig zelfstandig in, hoe ze die doelen willen bereiken. Dit geldt overigens nagenoeg voor de gehele eerste zes maanden, t/m niveau 3, het pelotonsniveau. Zelfstandigheid en wederzijds vertrouwen zijn sleutelwoorden in de opdracht aan de pelotons. Wel verlangen wij, de ciestaf, dat het pelotonskader hun oefen- en trainingsdoelstellingen omschrijft, hoe ze die denken te bereiken en hoe ze die bespreekbaar willen maken aan de hand van het verwachte resultaat. Het geheel wordt geregeld door het eigen kader met het peloton geëvalueerd. En, tenzij niet noodzakelijk, alleen wekelijks door de ciestaf met het pelotonskader besproken.

De ciestaf heeft in deze periode veel aandacht voor het

voorbeeldgedrag van de kaderleden, en door gelijktijdig te investeren in de kennis en vaardigheden van de kaderleden is die combinatie voorwaardelijk voor het bereiken van vormings- en trainingsdoelen. Voor de ciestaf betekent het plannen van LTV lessen, veel observeren en bespreekbaar maken van diverse situaties die er voor zorgen dat een bewuste verandering plaatsvindt in hun leiderschapsgedrag en het gedrag van de rest van de cie.

Voorbeeld; We plannen kaderlessen die verder gaan dan de onderwerpen die op de KMS en KMA worden gegeven zoals, presentatietechniek, de rol van de Krijgsmacht en haar plaats in de samenleving, stress, communicatie, leidinggeven onder verzwaarde omstandigheden, bedrijfsvoering enz. Hierbij is praktijk en ervaren leren in een beschermde omgeving een must. Hier worden mensen transparant en is er gelegenheid om fouten te kunnen maken zonder dat die afbreuk kan doen aan de autoriteit van het kaderlid. Een aantal lessen worden samen met de sport verzorgd, bijv. Stress en leidinggeven onder verzwaarde omstandigheden. Daarbij is het ook een podium om met de kaderleden te praten en van gedachten te wisselen over het gehele O&T traject. Daar waar in drukke tijden vaak geen tijd voor is.

Voor de gehele cie geldt dat we in deze eerste maanden opwerken naar mentale en fysieke fitheid. En als we in deze eerste fase het groepsproces belangrijk vinden dan zal samenwerking en teamlid zijn, bewust aandacht moeten krijgen via triggers die worden ingebed in oefening, training, en LO/FT activiteiten.

Niveau I en II blijft een onderstroom in het gehele traject, alleen breiden we dit na ongeveer drie maanden uit door het WILLEN te benadrukken. Willen voor en door eenieder, maar natuurlijk met accenten naar niveau en verantwoordelijkheden. We gaan hier verder met het pelotonsniveau, niv III. Gevechtsbereidheid, mentale hardheid, fysieke hardheid en samenwerking staan centraal. Bij de uitvoering van diverse opdrachten staat regelmatig het proces centraal en niet het product.

Voorbeeld; Een organieke groep doorloopt met elkaar gedurende de complete GVA of AT een traject langs alle objecten. Vooraf is duidelijk gemaakt dat de GVA/AT bedoeld is om enerzijds kaderleden te trainen in leiderschap onder verzwaarde omstandigheden met alles wat daarbij om de hoek komt kijken, anderzijds wordt aan de soldaten uitgelegd dat we geen GVA speldje gaan halen maar dat we gezamenlijk met de gehele groep opdrachten gaan uitvoeren die net even anders zijn en meer vragen van de afzonderlijke groepsleden maar ook van de groep in zijn geheel. De activiteiten worden dagelijks voorbereid en nabesproken door en met de groep dztv groepscommandant. De PC/OPC of een van de ciestaf kaderleden zijn gedurende alle opdrachten aanwezig om hierin de groepscommandant te begeleiden en

....doen zelf ook mee. De GVA/AT instructeur is ook aanwezig maar zal zich alleen ermee bemoeien indien wenselijk of gevraagd. Doelstellingen van GVA/AT zijn onder andere gevechtsbereidheid en doorzettingsvermogen. Van de groepscommandant wordt dan verwacht dat hij in het begin een voorbeeld is met de uitvoering van de diverse opdrachten om vertrouwen en vakmanschap uit te stralen. Gedurende de volgende dagen hoeft hij niet als eerste maar begeleidt zijn personeel in de uitvoering door positief te stimuleren en te motiveren en van een plaats die hij zelf bepaalt. Hij hoeft als het goed is ook niet meer als eerste want vertrouwen in materiaal, voorbeeldgedrag is de vorige dag en al veel eerder aan bod gekomen. Dit betekent wel dat we voorafgaande aan de GVA/AT veel aandacht besteden bij eenieder aan GVA/AT vaardigheden maar in het bijzonder aandacht besteden aan de kaderleden om in een beschermde omgeving te trainen om als leider in dat soort omstandigheden op te treden. Er wordt echter in de uitvoering geen ruimte gelaten om een gegeven opdracht niet uit te voeren. Dit voornamelijk omdat gedurende de uitvoering doorzettingsvermogen en gevechtsbereidheid gevraagd wordt. Lees voor GVA/AT ook opdrachten als het bouwen van een brug onder slechte weersomstandigheden en na weinig slaap, of lees voor GVA/AT iedere willekeurige opdracht waar een beroep gedaan wordt op het fysieke en mentale incasseringsvermogen. Ook is mogelijk om daarbij, in goed overleg, geplande activiteiten aan te passen naar aanleiding van de actuele situatie, denk maar aan wisselende weersomstandigheden of een andere dan geplande impact van de uitvoering van een voorafgaande opdracht. Overigens, om ook de succesfactor te benutten, is er met de sport een vervolgsessie afgesproken om iedereen toch het fel begeerde GVA-speldje te laten verdienen.

Dan de laatste periode van ongeveer 6 maanden waarbij de basis wordt gelegd voor misschien wel het moeilijkste, het ZIJN. Leider en/of professional zijn! Hier moeten kaderleden de leider zijn op basis van hun vakmanschap, persoonlijkheid en respect. Hierbij zijn aspecten als transparantie en openheid opnieuw belangrijk. Verder hoef ik weinig te zeggen want bijna iedereen in de cie zou in deze fase overtuigd moeten zijn van zijn rol en positie in de cie en wat er van ze verwacht wordt. Men moet hier momenten van succes inbouwen voor die belangrijke stimulans zo van; "dat hebben we mooi met z'n allen weer geweldig gedaan, niet eenvoudig maar met z'n allen hard werken lukt het wel".

Kader constructiepeloton; "iemand is, of is het niet! Dat is dan ook de vraag."

Dan als laatste even een paar punten die nog niet genoemd zijn maar een belangrijke rol spelen bij het formuleren van het beleid en doelstellingen van 104 Constrcie maar die ik niet verder zal toelichten.

1. Verbeter de wereld, begin bij jezelf.
2. Leiding geven is leiding kunnen ontvangen.
3. Geen uitzonderingen of andere eisen behoudens de

leeftijd/wapen/dienstvak gebonden LO/FT eisen.

4. Bij mutaties niet kijken wat niet kan maar vaststellen wat wel kan. En dus bijvoorbeeld bij sportactiviteiten een kaderlid vrijmaken die deze gemuteerde militairen begeleid.
5. De rol en plaats van kaderleden onderstrepen door nadruk te leggen op voorbeeldfunctie en positieve discriminatie.
6. Commandanten, ieder op zijn of haar niveau, verantwoordelijkheid en speelruimte geven.
7. Er zijn meerdere wegen die naar Rome leiden, dus jouw oplossing is niet altijd de enige juiste
8. Reflectie van goed en fout gedrag, altijd en overal.
9. Kaderlid ben je altijd en overal, populair gesteld 24/7
10. De invoering van een begeleidingsboek binnen het bataljon voor alle onderofficieren. Gericht op drie aspecten, vakmanschap, leider en instructeur.

Csm 104 Constrcie, smi Boelaars; "Soms is maatwerk beter dan massaproductie. Dit vanwege de onophoudelijke veranderingen in de wereld, en we hebben ook nog eens personeel in de leeftijd van 17 t/m 58 jaar."

ROZENGEUR EN MANESCHIJN.

Zoals bij veel woeste plannen is de theorie net even anders dan de praktijk. Ook bij ons. Er wordt een aardige wissel getrokken op alle kaderleden omdat het zo ambitieus is, vorming echt toepassen. Maar als ik kijk wat voor een progressie we geboekt hebben dan is die aanzienlijk. Niet alleen in de kwaliteit van de militairen in het algemeen maar zeer zeker ook in de acceptatie van doelstellingen van de cie, bataljon en Krijgsmacht.

Is het nu een paradijs bij 104?..... nee! Nog niet. Er valt nog veel te leren maar we boeken maandelijks winst over de gehele linie, zowel bij de meer tastbare zaken zoals constructieopdrachten als bij de wat minder tastbare zaken zoals mentaliteit en professionaliteit. Dat het traject wat wij volgen geen absolute garantie tot succes is zal waarschijnlijk kloppen maar het heeft in ieder geval wel het streven in zich om niet alleen over vorming te praten maar om dit ook ten uitvoer te brengen. Dit met gelukkig meer pieken dan, helaas onontkoombaar, ook teleurstellingen.

Wie stopt met beter worden, houdt op met goed te zijn!

(.)

Werk in uitvoering bij 104 Constructiecompagnie

Een pantsergenist in de bouw

smi Alfredo Leenderts, voormalig smoo 104 Constrcie

Als je mij vier jaar geleden zou vertellen dat ik bij een constructiecompagnie zou gaan werken dan had ik misschien geantwoord dat je maar even aan je voorhoofd moest voelen. Ik, gevoelsmatig een genist met een grote voorliefde voor de pantsergenie, zou absoluut niet bij die "bouwvakkers" gaan werken.

En kijk hoe de wereld kan veranderen, vier jaar later en een smoo ervaring bij een constructiecompagnie rijker, kan ik alleen maar concluderen dat ik het niet had willen missen. Heel veel geleerd over het Gnbat met al zijn constructietaken en in mijn achterzak een echte Lesson Learned, te weten dat het werken bij een constructiecompagnie veel meer is dan eventjes wat timmeren en strontpijpen in de grond leggen. Ik vond het een van de meest uitdagende functies tot op heden, en ik dacht dat ik al heel wat gedaan had.

Maar waarom vertel ik dit allemaal..... Genisten zoals ikzelf, echte zogenaamde "die-hards" pantserbikkels, zullen er vast wel meer zijn, met een beeld van een constructiecompagnie dat denk ik geen recht doet aan de werkelijkheid. Juist het werken bij een constructiecompagnie haalt de ware genist in de militair naar boven. Genietechniek overgoten met een militaire saus, en genie eenheden met meer diversiteit aan functies en taken dan een constructiecompagnie zijn er denk ik niet. Daarom hoop ik dat met dit artikel het beeld van de constructiecompagnie wat helderder wordt voor diegene die net als ik misschien wat bevooroordeeld zijn, en zo dan ook mogelijk switchen van pantsergenie denken en doen naar constructiecompagnie denken en doen. Bovendien is dat ook hard nodig want in mijn optiek is de ideale genist een militair met het hart van een pantsergenist en de handen van een constructiegenist.

WIE EN WAT OP DE BOUWPLAATS VAN O&T

Om een beeld te geven van de diversiteit van functionaliteiten en spelers op het gebied van opleiden en trainen waar alle kaderleden in meer of mindere mate mee te maken krijgen, zal ik eerst beginnen met het globale O&T traject en vervolgens elk peloton apart toelichten. Wat ik niet zal toelichten is het aspect vorming zoals wij dat aanpakken bij 104 aangezien dat wel een belangrijk traject is en wat als een rode draad erdoorheen loopt maar dit al aan bod is gekomen in het blad Opleiden en Training van maart 2005 en in een van de komende uitgave van de onderoffier te lezen zal zijn.

Het O&T traject bestaat uit 36 maanden en bevat twee thema's en twee accentperiodes waarin de cie zoals gezegd gereed moet zijn om operationele taken uit te voe-

ren in het kader van.....zeg het maar. Tegenwoordig is de term crisisbeheersingoperaties niet meer lading dekkend, de constructiecompagnie moet gereed zijn om in de accentperiode alles te kunnen van militaire bijstand in de polder bij Abcoude tot en met het leveren van force support tijdens uitzendingen zoals Irak en Afghanistan. En dat alles niet alleen in de luwte van een laag geweldspectrum maar ook wanneer "the shit hits the fan".

Schematisch ziet het er globaal zo uit,

Bouw kampementen (base, compound, vluchtelingen- en kgvncamp) als hoofdthema

1-3 mnd	4-6 mnd	7-12 mnd	13-18 mnd
Niv I en II	Niv III	Niv IV	accentperiode

Openhouden routes als hoofdthema, (Lines of Communications, LOC)

19-21 mnd	22-24 mnd	25-30 mnd	31-36 mnd
Niv I en II	Niv III	Niv IV	accentperiode

En weer van voren af aan.

Als bovenstroom op niveau I en II en onderstroom in het verder traject natuurlijk ook onderwerpen zoals, GOBS, NBC, ZHKH, WSO, optreden in verzamelgebied, beveiliging werklocaties, verplaatsingen, contactdrills enz enz. Wel in de juiste verhoudingen om te voorkomen dat we doorschieten naar manoeuvre optreden i.p.v. genie optreden.

De randvoorwaarden om een kwalitatieve invulling te geven aan de diverse opleidingen en cursussen worden ingevuld door de volgende instanties;

OTCGenie; functieopleiding van eenieder en carrièreopleidingen van het kader

OTCRij; met ongeveer 60% van al het personeel met een eigen voertuig, ook een kwantitatieve rol

OTCLog; voor de lassers, monteurs, ch's met ADR, koks, gnk of cls-ers enz enz

ILM-RLC; voor civiele opleidingen en contractgebonden opleidingen voor technisch specialisten.

Er zijn er nog meer maar deze vier nemen een substanti-

eel deel voor hun rekening. De verantwoordelijkheid voor het bewaken van de juiste opleiding voor de enkele man ligt primair bij het pelotonskader. En dus een belangrijke rol voor zowel de groepscommandant, signaalfunctie, als de PC en OPC. Deze laatste twee om de smoo te voeden met adequate informatie en het bewaken van de opleidingskwaliteiten van een ieder

STAF EN LOGISTIEK PELOTON.

Een peloton met een aparte uitdaging aangezien daar waar we veel ervaring op soldaten niveau zouden kunnen gebruiken we te maken hebben met bijna uitsluitend startfuncties. Daarover later meer. Binnen de staf moet men er zorg voor dragen dat zowel verkenningen, CP optreden, basis militaire taken en vaardigheden (BMT en BMV) getraind en geoefend worden zonder afbreuk te doen aan de vredesbedrijfsvoering. Dat laatste is randvoorwaardelijk om de pelotons juist opgeleid te krijgen met aan het eind van de maand ook nog een wedde op de rekening. Het logistiek peloton heeft, los van het bovenstaande, een uitdaging erbij om, als de overige pelotons trainen en oefenen, zij bezig zijn randvoorwaarden in te vullen en daardoor hun eigen O&T traject vaak ondergeschikt moeten maken aan het zgn. facilitair zijn. Dus trainen en oefenen met realistische doelstellingen. Wat bedoel ik ermee, niet trachten de individuele militair van staf of logistiek om te vormen tot gevechtsschutter in een infanterie groep maar een militair die zowel zijn logistiek werk kan en wil doen maar ook kan en wil overleven op het gevechtsveld. Individueel en binnen zijn werkverband, aangezien staf en logistiek vaak niet organiek optreden.

CONSTRUCTIEPELOTON.

De uitdaging daar ligt hem in het feit dat deze groep militairen heel veel moet kunnen en kennen. Lassen, bouwkunde, elektra, installatietechniek, mijnen en springmiddelen (mineurs) en dat boven op alle BMV en BMT

Onderwerpen. Daarnaast moeten ze in staat zijn om samen te werken met de andere pelotons en hun materieel. De groepscommandanten moeten in voorkomend geval ook leiding geven aan een gecombineerde groep, constructiepeloton personeel aangevuld met materieel en machines van het bouwmaatschappij en of ostpeloton. Naast het opleiden, trainen en oefenen in de vak-

disciplines voor de twee thema's moet het personeel ook "current" blijven in hun eigen discipline en dat is al met al aardig druk maar bovenal uitdagend en allesbehalve saai.

BOUWMACHINEPELOTON.

Daar is de hoeveelheid opleidingstijd die benodigd is om met name de machinisten op te leiden niet eenvoudig om in te plannen in het gehele O&T traject. Naast hun militair zijn hebben ze ook nog hun civiele opleiding. En in die spagaat van civiel en militair zijn ligt een absolute uitdaging naast het feit dat de kipauto chauffeurs, als ze volledig zijn opgeleid, een ambitieus en uitdagend O&T traject verdienen. Dat laatste is in vredestijd met al zijn milieu beperkingen niet eenvoudig. Gebleken is wel dat met de juiste inzet van zowel kader als soldaten bij dit peloton eenieder aan zijn trekken kan komen. Overigens ben ik wel van mening dat dit misschien wel het moeilijkste peloton is om militair op te leiden gelet op die spagaat die ik al eerder noemde.

OSTPELOTON.

Bij 104 hebben we een ost met personeel dat rijk is aan militaire ervaring en een aantal nieuwelingen maar waar dat vaak leid tot oeverloze discussies is dit peloton in mijn ogen een voorbeeld van professionaliteit en hoe je met de O&T uitdaging van de ost moet omgaan. Kranen, MLC 70 en YTV'en zijn het voornaamste materieel, met taken die liggen in het verlengde van logistieke ondersteuning, weg- en oeververbetering, berging, bruggenbouw enz enz, aangevuld met BMV en BMT. Dit alles zonder dat er een duidelijke omschrijving te vinden is van al die taken in allerlei opleidingsdocumenten of richtlijnen. Dat alles maakt het peloton zeer afhankelijk van de ervaring en inzet van het personeel en met name de kaderleden. Creatief en realistisch zijn sleutelwoorden, geen gezeur of betweterigheid maar een positieve en kritische houding maken of breken de kwaliteit van dit peloton. Het ostpeloton van 104, zonder de andere pelotons tekort te doen, is een voorbeeld hoe je met weinig O&T documenten toch een op en top ondersteuningspeloton kan worden.

UITDAGING?

Ja absoluut! Zoveel functionaliteiten, zoveel werk, geen dag verveeld. Geniewerk pur sang en toch militair zijn. Zeker met de weg die het Bataljon is ingeslagen om

veel meer aandacht te besteden aan overleven op het gevechtsveld en soms ook genoeg nemen met technisch eenvoudig werk. Tenslotte kan je niet beginnen aan je tweede vakgebied als je het eerste vakgebied niet beheerst want dan is de kans groot dat je onderweg naar die prachtige constructieklus met je lijf nog nasmeulend van een aanslag in de greppel ligt.

Allemaal pret? Nee dat niet, vanwege de hoeveelheid taken en de daaruit voortvloeiende werkzaamheden moet er gigantisch veel gecoördineerd en overlegd worden met zeer veel instanties. En dat loopt niet altijd even soepel. Daar komt bij dat bij de prioriteit toewijzing voor

bijvoorbeeld cls opleiding, schietbanen e.d. de constructiecompagnie zelden prioriteit een heeft terwijl we de afgelopen jaren ongeveer de halve wereldbol bezocht hebben, in prettige en minder prettige omstandigheden.

En voor diegene die de manoeuvre denken te moeten gaan missen, bij 104 zijn we op oefening geweest met 11 Tkbat in Vogelsang, met 17 Painfbat in Klietz, hebben de pelotons regelmatig overleg en uitwisselingen met pantsergenie, KCT en ga zo maar door, en het eind is nog lang niet in zicht.

KEUZE MAKEN!!!!

Dan zou ik mezelf niet zijn als ik niet een kanttekening zou maken richting de beleidsmakers van de genie.

Zoals al aangeven, veel taken in een veelzijdige en constant veranderende omgeving met een korte reactietijd. Dan kunnen we niet verwachten dat we zowel op en top constructiegenist zijn en ook nog eens militaire taken uitvoeren die in de richting gaan van gevorderd infanterie optreden. Zonder daarover in detail te treden is een oud adagium dat wie alles wil trainen niets traint. Realistisch in het plafond van BMV en BMT in combinatie met constructietaken. Ambitieniveau en competentieniveau van het Geniebataljon moeten in evenwicht zijn, elkaar

uitdagen zonder elkaar uit het oog te verliezen.

Dan zou ik verder willen pleiten om alle startfuncties bij de "werkpelotons" in de groepen te houden of te plaatsen. Vervolgens alle startfuncties bij de staf of commandogroepen weg halen, om zo juist op die plaats waar weinig tijd door kaderleden voor soldaten is, ervaren soldaten of korporaals bij de staf of commandogroepen te plaatsen. Dus pas na hun eerste contract en als een soort van "beloning" of als voorbereiding op een traject aan de KMS of misschien wel KMA.

Afsluiten met wat mijn grootste leerwinst is geweest? Een ervaring in de constructiekeuken rijker en twee jaar lang uitgedaagd door het bedrijf om mijn bijdrage te leveren aan een mogelijk miskende en onderschatte clubgenisten.

(.)

Impressie VGC

OO Contactdag

103 Constrcie traint *De Mentale Component*, tijdens oefening "Tegenwind".

smi Mario Petit, CSM 103 Constrcie.

Van 7 t/m 11 maart 2005 heeft een groot gedeelte van 103 Constrcie deelgenomen aan de cie's geleide oefening "Tegenwind". Deze oefening is voorbereid door de Lnt O&T en Lnt Log van 103 Constrcie. Een van de hoofdoelen van deze oefening was het trainen van de mentale weerbaarheid van de cie. Vrijwel het gehele oefenprogramma was daarom in elkaar gezet aan de hand van de Instructiekaart, *De Mentale Component*. Daarnaast zou er nog aandacht besteed worden aan COVO en LTV aspecten. Per component is er bij de voorbereiding gekeken hoe die het beste in de oefening getraind zou kunnen worden.

Om de opbouw van de oefening en de implementatie van de diverse mentale componenten duidelijk te maken volgen hier een aantal voorbeelden:

Mentale component	Gevechtbereid zijn;
Deelcomponent	Prestatiegericht zijn;
Mentale component	Gehard zijn;
Deelcomponent	Incasseringsvermogen;
Deelcomponent	Doorzettingsvermogen.

Deze componenten werden getraind d.m.v. een 3 Km speedmars.

Om met name het prestatiegericht zijn en het incasseringsvermogen goed naar voren te laten komen, is er gedurende de gehele oefening voor gekozen om een systeem van straffen en belonen toe te passen.

De groep die b.v. het beste op een onderdeel presteerde mocht zijn mitr. Mag voor de volgende verplaatsing overdragen aan de groep die het slechtste gepresteerd had.

De opdrachten waar dit systeem bij werd toegepast waren niet alleen de fysiek zware onderdelen, maar b.v. ook schriftelijke of mondelinge testen of precisie werpen met oefenhandgranaten.

Op deze manier had elke groep evenveel kans om een onderdeel te winnen.

Een ander voorbeeld van belonen of straffen was het uitdelen van extra voedsel (snoep, blikken knakworst enz.) aan de beste groep of het geven van toiletcorvee op het tentenkamp aan de slechtste.

Mentale component	Gehard zijn:
Deelcomponent	Stressbestendig zijn.

Het trainen van de stressbestendigheid van het personeel is gedaan door de volgende opdracht aan de gpc'n te verstrekken: Neem je groep mee naar een aangewezen plek in het bos, neem alle pgu mee die je denkt nodig te hebben en blijf daar wachten op een vervolgoopdracht.

Vervolgens is de oefenleiding zonder wat te zeggen weggegaan en heeft de groepen enkele uren alleen gelaten in het bos.

Ze wisten niet hoe lang ze moesten wachten en wat de vervolgoopdracht zou zijn.

Voor een aantal personen was deze onzekerheid erg vervelend. Moet ik mijn slaapzak uitrollen of niet, heb ik tijd om te gaan koken of niet, zitten we hier nu een kwartier of misschien wel de hele dag, enz.

Het commentaar dat de oefenleiding na hun terugkeer over zich heen kreeg was dan ook niet van de lucht.

Mentale component	Gevechtsbereid zijn:
Deelcomponent	Gedisciplineerd zijn:

Het zich te weer moeten stellen aan verleidingen en verlokkingen werd getraind door de groepen een kaartleesopdracht te verstrekken. Hierbij moesten ze een opgegeven route op een oleaat lopen.

Aan deze route zaten een aantal aftakkingen van onge-

REGIMENTSDINER 2005

veer 1 km vast. In de opdracht werd verteld dat men al deze aftakkingen tot het einde in moest lopen, dan omkeren tot op de hoofdroute en vervolgens weer verder gaan.

Nadat je een aantal van deze aftakkingen gelopen hebt zonder dat er iemand van de oefenleiding te zien is, wordt de verleiding erg groot om er een over te slaan of om een stuk af te steken naar de volgende aftakking. Men moest zich dus te weer kunnen stellen aan deze verleidingen en dit ook aan de manschappen in de groepen duidelijk maken.

Vooraf dit laatste, bood voor sommige gpc'n wel wat uitdagingen. Probeer je mensen maar eens duidelijk te maken waarom ze op het eerste gezicht volledig nutteloze kilometers extra moeten lopen. Vooral wanneer je groepsleden al de nodige kilometers met bekapping in de benen hebben en de mentale deelcomponent betreffende incasseringsvermogen al behoorlijk getraind is.

Naast bovenstaande voorbeelden zijn ook de meeste andere deelcomponenten op de een of andere manier aan de orde gekomen. De onderwerpen die hiervoor ge-

bruikt zijn, waren onder andere: GVA klimmen in Zuid Limburg, overnachten en verplaatsingen in het donker door de Geulhemmer Groeve, varen op de Maas, klimtoren/touwbaan in Schaarsbergen enz.

Al met al een goed gevuld oefenprogramma waarbij met name de eerste dagen fysiek zwaar waren en daarna de wat "leukere" onderwerpen aan de beurt kwamen.

Achteraf gezien is onze doelstelling zeker gehaald, het trainen van **De Mentale Component**.

(.)

Op donderdag 3 november en vrijdag 4 november 2005 vinden de Regimentsdiners onderofficieren en officieren van de Genie plaats. Evenals vorig jaar zullen de diners weer in het Vughtse worden gehouden. Helaas voor sommigen onder ons is Wezep weer geen optie gebleken, omdat Paresto daar momenteel niet de kwaliteit kan bieden die we met een Regimentsdiner beogen. Dit heeft te maken met de eetzaal die niet voldoende capaciteit heeft om een evenement als deze te faciliteren. Andere ruimtes op de Prinses Margrietkazerne bieden niet de mogelijkheid van een uitgeserveerd diner. Natuurlijk zijn er nog andere locaties te bedenken maar de organisatie acht het belangrijk om op een locatie met een grote geniepopulatie te zitten.

Doordat tegenwoordig legeringcapaciteit vrijwel op maat is afgestemd op vaste populatie van kazernes is het vrijwel niet meer mogelijk om grote groepen te laten overnachten. Legering op de kazerne blijft evenwel mogelijk alleen het aantal bedden zal minder zijn dan vorig jaar. Het aanvragen van een slaapplek gaat dit jaar rechtstreeks via het LFD. Voor bijzonderheden, zie de bekendmaking. De eetzaal zal op zaterdagmorgen gesloten zijn. Het openstellen van de eetzaal brengt teveel meerkosten met zich mee.

Een positief bericht is, dat het mogelijk is om het diner wederom aan te bieden voor €20,- per persoon. Dit ondanks de hogere kosten die de organisatie moet maken. Voor de beeldvorming: de daadwerkelijke kosten per persoon bedragen ruim het dubbele van wat er aan eigen bijdrage wordt gevraagd.

Wel wordt u dit jaar dringend verzocht om in te schrijven zoals aangegeven wordt in de bekendmaking. Uw overschrijving van het inschrijfgeld geldt als aanmelding. Vorig jaar hebben we moeten constateren dat bijna 15% van de deelnemers niet vooraf betaald had en dat er op de dag van het diner nog deelnemers opdoken waarvan de komst ons volledig onbekend was. Al met al levert dit een hoop onnodige administratieve last op. Kortom: uw reservatie staat zodra het inschrijfgeld binnen is.

Concluderend kunnen we vaststellen dat een aantal zaken in de loop der jaren helaas minder wordt. Dit is inherent aan de trend dat alle kosten worden doorberekend aan de gebruiker. Een ding blijft echter onaantastbaar en dat is de hoge kwaliteit van het Regimentsdiner zelf. Ook al kunnen we om het diner heen minder service bieden de avond op zich blijft beantwoorden aan uw hoge verwachtingen.

Graag tot ziens op 3 of 4 november!

Op www.regimentgenietroepen.nl is informatie te vinden over de regimentsdiners. Tevens is het mogelijk om hier het reservatieformulier voor de legering te downloaden en om de deelnemerslijst in te zien.

(.)

Genie Logistiek, de toekomst. Fysieke Distributie in Soedakije

en duidelijkheid over het vervoer van gevaarlijke stoffen

maj Benard Smit, Kenniscentrum OTCGenie

Het is 2011. Een Nederlandse gemechaniseerde brigade voert als onderdeel van een grotere NAVO-strijdmacht een interventie actie uit in Soedakije¹. Snel is hierbij het Soedaakse laagland bezet en is de 200 km van de Port of Debarcation gelegen hoofdstad ingenomen. De tegenstand die in Soedakije geboden wordt, is asymmetrisch van aard, vooral in de vorm van aanslagen en hinderlagen. Hieraan nemen vooral ongeregelde strijdgroepen deel.

De reguliere strijdkrachten van Soedakije bieden daarnaast nauwelijks tegenstand. Het modernste deel van deze strijdkrachten lijkt verder van de aardbodem te zijn verdwenen. Dit geldt ook voor twee met T80's uitgeruste tankbataljons.

De G2 vermoedt dat o.a. deze twee bataljons zich ergens op de zuidflank moeten bevinden in de beboste bergen van Zuid-Soedakije. Intensieve ISTAR inzet en ook luchtverkenningen bevestigen dit idee deels. Echter zeer kundige misleiding, beveiliging en camouflage maken exacte lokalisering, effectieve bestrijding en het vaststellen van hun intenties onmogelijk².

Het aantreffen van huurlingen en buitenlandse strijders in de hoofdstad bevestigt het vermoeden dat vooral de asymmetrische weerstand (gesponsord uit het buitenland) door zal gaan. Ondervraging van deze heren leert verder dat ook bij de tankbataljons veteranen van eerder conflicten met de NAVO aanwezig zijn. Mogelijk zijn de tankbataljons dus voor toekomstige offensieve acties gespaard.

De Nederlandse brigade heeft het ondertussen druk met het beveiligen van het eigen gebied en haar logistieke lijnen. Ze poogt daarnaast, net als andere eenheden de lokale bevolking te helpen en een hearts and minds campagne van de grond te krijgen.

Dit werkt, de bevolking begint de NAVO troepen te accepteren. Als ook de, door rebellen verjaagde, pro-westerse burgerregering de macht in Soedakije weer overneemt, lijken alle voorwaarden voor een stabiel Soedakije aanwezig. Toch blijven, vreemd genoeg, aanslagen aan de orde van de dag. Dit ondanks oproepen van de regering om de wapens neer te leggen. Ook uit de Zuid Soedaakse bergen komt geen antwoord van het reguliere Soedaakse leger of de tankbataljons.

HET GENIE PERSPECTIEF

Luitenant Bruinpat vervloekt de mist als hij struikelt onderweg naar de CP. Al twee dagen lijkt het Midden Soedaakse laagland te zijn volgelopen en het ziet er niet naar uit dat het snel voorbij zal gaan. Volgens de locals,

waarvoor hij met zijn peloton een schoolje herstelt en een buurthuis opknapt, komt deze mist ieder jaar terug. En nu moet hij plots met zijn Teamcommandant naar het bataljon. Kennelijk is de *eventualiteiten planning* rond de grendels op de zuidflank weer actueel. Prima denkt Bruinpat, hij en zijn team-C hebben hun deel van de grendel een dikke week geleden al verkend, hij zit goed in het hogere plan en hij en ook zijn mensen kennen daardoor alle locaties voor opstellingen en hindernissen.

De bevelsuitgifte is kort, het plan is al bekend alleen het verhaal van de S2 verontrust Bruinpat. Uit allerhande bronnen blijkt dus dat de twee tankbataljons zich opmaken om met kwade intenties uit de bergen op te trekken. Vermoedelijk om onderweg te gaan naar het gebied van de Nederlandse brigade. Ook hebben strijdgroepen in de hele AOR hun activiteiten uitgebreid. Daarnaast gaf de S2 aan dat de dichte mist nog wel drie dagen kan duren, waardoor luchtsteun maar beperkt mogelijk is. En als

klap op de vuurpijl gooide de S2 nog een soort tennisbal op tafel. Een bal met een GPS stoorzender, die gevonden was bij een vijandelijke strijder. Een type bal, met een bereik van ruim 400 meter, waarvan er nu mogelijk een groot aantal in het gebied aanwezig zijn.³

Maar goed, de S3 had gelukkig goed nieuws, de ROE rond hindernissen en mijnen is gewijzigd. Hindernissen en duidelijk gemarkeerde AT-mijnevelden met een beperkte werkingsduur zijn voor het versterken van de grendels vanaf nu toegestaan. Wel mag nog steeds geen dure infrastructuur worden vernield.

Dat laatste begrijpt Bruinpat, je wordt niet populair als je eerst alle waardevolle infrastructuur kapot maakt. Gelukkig had hij zijn plan daarop aangepast. Geen ingewikkelde dingen, maar snel uitvoerbare hindernissen uit het boekje. Hij heeft immers maar maximaal 12 uur. De ROE-change geeft hem de opties. Ze betekent echter ook hard werken, omdat hij nu pas met mijnen en vernielingen aan de slag mag. Gelukkig, want zonder mijnen en/of hindernissen rijden die vijandelijke T80's en bereiden infanterie zo door tot in onze opstellingen⁴. Het is middernacht als Bruinpat bij zijn peloton terug is.

Wat nu volgt heeft Bruinpat al ruim een week eerder met zijn OPC en groepscommandanten doorgenomen, ver-

Figuur 1, T 80, Soedakije

Figuur 2, Organisatie Pantsergeniegroep na instroom van voorzien materieel

kend en ook uitgebreid geoefend. Snel gaan de groepen naar hun objecten met een duidelijk kort aanvullend bevel. Zijn OPC, Sergeant-I Helmknop begeleidt in zijn gepantserde Boxer vrachtvoertuig het WisselLaad Systeem (WLS) 165 kN van het peloton. Met deze twee voertuigen zorgt hij dat de organieke voorraad kl V, beladen op het flatrack van het WLS, bij de diverse locaties komt.

Bruinpat zal als zogenaamde bestellende klant⁵ in de Fysieke Distributie (FD)-lijn de aanvulling klasse V genieunitie tijdig bestellen. Helmknop zal dan de FD middelen oppikken met het, tegen die tijd waarschijnlijk lege, pelotonseigen WLS 165 kN.

Ze hadden dit plan ook met de plaatsvervanger van het manoeuvreteam doorgenomen en het D-punt voor team en pantsergeniepeloton gekozen bij het Dorp Souflad. Bruinpat weet, dat hoewel hij veel bestelt (een volle

Figuur 3, Wissel Laad Systeem WLS 165kN in de Auto LaadKraan (ALK) versie

flatrack genie kl V en een flatrack mijnen), deze ladingen gecombineerd zullen worden met de middelen bestemd voor het team. Onder andere ook omdat FD alleen nog maar in beveiligde konvoien rijdt. Hij weet ook dat voor degelijke kritische goederen FD nu een levertijd heeft van 2 uur.

HET FD PERSPECTIEF

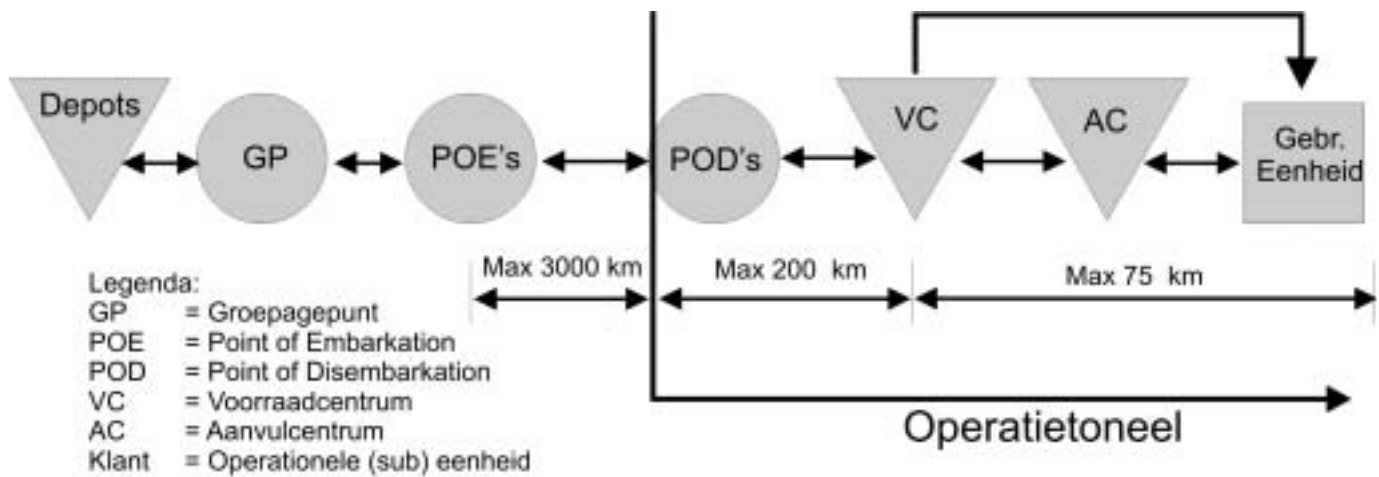
Sergeant-I Geelketting denkt terug aan Nederland, twee maanden geleden toen zij met haar FD eenheid steun leverde bij het transporteren van materiaal naar de boot. Keurig hadden ze zich gehouden aan alle wettelijke regelingen, borden, etikettering, gevarenklassen, ADR en papieren. Haar groep had nog een compliment gekregen van de marechaussee adjudant van het *korps militaire controleurs gevaarlijke stoffen* en de man van de Douane had lachend geknikt. Het klopte gewoon. Ook in de verplaatsing van de haven (Point of Disembarkation (POD)) naar het Voorraadcentrum in Soedakije, drie week geleden, hadden ze zich nog zo veel mogelijk aan de Nederlandse wet gehouden, zoals het was aangegeven in de verplaatsingsorder van de G4. Al mochten de oranje borden en andere kentekens van wat zij vervoerden er gelukkig af⁶.

Nu is ze in het pikkedonker (black-out) onderweg naar Souflad om het B-team 53 Taakgroep een logistieke slag te brengen. Gelukkig is hier in Soedakije op alle WLS'n de *ballistische bescherming* aangebracht, wat hen bescherming biedt tegen scherven en 7,62mm. Ze verplaatst in een klein konvooi, waarbij zij, begeleid door twee Infanterie Gevechts Voertuigen (IGV's), vier WLS'n bij zich heeft. Ze zijn beladen met brandstof, munitie voor het team en twee volle flatracks voor de genie (wat verbruiken die genisten toch veel). Ertussen zit, als bijlading, kleinkalibermunitie, flessenwater en gevechtsrantsoenen.

Het transport is even wat anders dan de zaken die ze de laatste week met haar voertuigen naar Souflad heeft gereden. Toen ging het om bouwmaterial, brugdelen, eten, veldversterkingsmiddelen, brandstof en op de terugweg vuil, emballage en restpartijen. Nu dus bijna allen maar munitie. Geelketting schrikt op als het IGV voor haar de afslag mist.

Dat zul je altijd zien. Het GPS-systeem werkt sinds gisteravond slecht door vijandelijke storing. Gevolg is dat het konvooi nu werkt met gewone kaarten, wat natuurlijk trager werkt dan op GPS naar een locatie rijden. Zeker als je dan ook nog een kaartleesfout maakt...

Iets te laat komt het konvooi op het D-punt in Souflad. Het B-team organiseert de beveiliging, heeft de leiding en gidst de WLS'n naar hun tijdelijke locaties. Voor de genieflatracks doet Geelketting zaken met Helmknop. Geelketting zal beide flatracks voor de genie dumpen en

Grondvorm van de Fysieke Distributie keten. Een AC wordt uitgebracht indien de logistieke bevoorrading vanuit het VC niet in één keer mogelijk is. Vanuit het perspectief van de situatie in Soedakije: De boot uit Nederland is aangekomen op de POD. Sgt-I Geelkettling verplaatst zich tussen AC (of eventueel VC) en de gebruikende eenheid, terwijl Kpl Wijngaard de interne distributie "binnen" het hokje Gebr. eenheid doet.

het lege flatrack AD van het panstergeniepeloton mee terug nemen. Dat is niet de gewoonte, normaal zou één van haar voertuigen met Helmknop meegaan en zeker niet de lading dumpen. Door de konvooverplaatsingen kan dat dus niet, haar WLS'n moeten mee terug.

HET GENIE CHAUFFEUR WLS 165 kN

PERSPECTIEF

Korporaal Wijngaard ziet hoe tegen zessen de WLS'n van de FD eenheid in Souflad de flatracks dumpen. Hij is moe, vanaf 01.00 heeft hij in het donker achter zijn OPC aangereden en overal munitie en andere middelen bij de groepen gelost. Zijn flatrack is leeg en als hij zo naar de nieuw geleverde zaken kijkt komt er veel werk en weinig rust aan.

Best handig zo'n WLS. Hij rijdt er nu al twee jaar op en ook de laatste weken heeft hij er intensief mee gewerkt. Behalve met de eigen flatrack heeft hij in het teamgebied al het nodige gereden met andere ladingen. Hij had van alles verplaatst en hijswerk uitgevoerd met zijn ALK. Hij was zelfs met de kipperflatrack van het ondersteuningspeloton in de weer geweest. Leuke tijd al die klussen. Vooral voor de beveiliging van het verzamelgebied maar ook voor hulp aan de lokale bevolking.

Maar nu is de situatie veranderd. Ineens kwam midden in deze nacht de opdracht de flatrack munitie te beladen en de eerder verkende hindernissen van de groepen langs te rijden. Wijngaard had zich daarbij steeds gerealiseerd waarmee hij reedt, 10 ton gevaarlijk munitie. Hij was blij dat hij in zijn totale opleiding en training gevoel had gekregen voor de totale verantwoordelijkheid die hij als chauffeur had. De KL had aandacht besteed aan al zijn opleidingen, ook die rond gevaarlijke stoffen, zoals bijvoorbeeld een ADR cursus.

Wijngaard was zich bewust dat de Nederlandse regels, waar mogelijk, gehandhaafd dienden te worden. Gelukkig was wel in het begin van de missie formeel⁷ duidelijk gemaakt dat bijvoorbeeld in Soedakije geen (oranje) bor-

den gevoerd hoefden te worden, de rijtijden niet heilig waren en dat zaken operationeel gereed vervoerd mochten worden. Er werd immers ook nog fiks geschoten

Tsja, eigenlijk best raar dat het zo moest, we moeten toch vechten, en toch..... Wijngaard stapt in zijn voertuig rijdt van achter de netten vandaan om de volle flatrack te beladen en een nieuwe ronde te maken met zijn OPC.

ADR PROBLEMEN EN ANDERE SPROOKJES

De verzuchting van Korporaal Wijngaard hoor ik regelmatig. Een verzuchting om daarna van alles niet te hoeven of willen en er niet te diep over na te denken. Dat nadenken laten we dan over aan onze logistieke collega's of de klasse V groepen.

Toch is het beleid van Defensie om bij alle vredesoperaties (ook Peace-enforcing) zoveel mogelijk de Nederlandse wet na te leven en een *zero footprint* beleid te voeren. Wel wil de KL daarbij maximaal gebruik maken van de beschikbare uitzonderingen en vrijstellingen. Dit betekent voor ons dus dat we die wetgeving en de mogelijke uitzonderingen moeten *kennen en kunnen toepassen*.

Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen, waar we over het algemeen de grootste "moeite" mee hebben, is het weg- spoor- en binnenwaterenvervoer geregeld in de uit 1996 stammende "*Wet Vervoer Gevaarlijk Stoffen*" (WVGS) van de minister van Verkeer en Waterstaat⁸. Onder deze wet vallen o.a.:

1. Uitzonderingen voor het uitvoeren van specifieke Defensie taken, zoals het ruimen van munitie.
2. Een *civil* "Besluit vervoer gevaarlijke stoffen" met daaronder een aantal reglementen die de uitvoering regelen en waarin o.a. de Europese regeling ADR wordt geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving.

Overigens heeft de ADR regeling de krijgsmachten –onder voorwaarden– formeel uitgezonderd, maar hebben

de meeste landen in hun nationale wetgeving de krijgsmacht wel de civiele regelgeving opgelegd!

3. Uitzonderingsregelingen (op basis artikel 9 WVGS) door de minister van verkeer, en waterstaat: zoals de Regeling vrijstelling vervoer gevaarlijke stoffen militaire voertuigen 2002 (RVVGS MV)

Deze uitvoeringsregeling beperkt de geldigheid van de WVGS bijvoorbeeld op kazernes en militaire oefenterreinen (artikel 2). Ze geeft ook een aantal vrijstellingen aan bestuurders van tactische voertuigen en vrijstellingen rond technische eisen aan militaire voertuigen.

4. Het Besluit vervoer ontplofbare stoffen krijgsmacht (BVOSK), op basis van artikel 8 WVGS. Dit Besluit stelt de Minister van Defensie in staat om voor het vervoer van munitie eigen regels te stellen t.a.v. constructie- en uitrusting van voertuigen.

De eigen regels van het BVOSK zijn nodig omdat veel typen militaire voertuigen waarmee munitie wordt vervoerd zijn ontworpen voor de uitvoering van hun specifieke militaire taak (bijvoorbeeld gevechtstanks). Deze voertuigen kunnen daarom, redelijkerwijs, nooit aan de civiele constructie-eisen voldoen.

Deze regeling maakt een onderscheid tussen BVOSK tactische en logistieke voertuigen. Met alleen dergelijke voertuigen mogen ontplofbare gevaarlijke stoffen worden vervoerd groter dan de zogenaamde 1000 punten regeling (= kleine hoeveelheden). Wat voor type uw voertuig is blijkt uit het keuringscertificaat in het voertuigboekje (*een verplicht essentieel keuringsdocument voor BVOSK voertuigen, dat aanwezig moet zijn!*). In principe zijn onze gepantserde voertuigen tactische- en onze zware wielvoertuigen, voor zover daarvoor uitgerust en gekeurd, logistieke voertuigen.

Binnen deze regelgeving zou de krijgsmacht, zowel in Nederland, als in operatiegebieden haar operationele taken moeten kunnen uitvoeren, waarbij een zeker veiligheidsniveau rond het vervoer van gevaarlijke stoffen is gewaarborgd. Wel zullen eenheden deels nog maatregelen moeten treffen om daadwerkelijk aan de regelgeving te voldoen. *Een voorbeeld:* Voor het vervoer van mortiermunitie beschikt de mortiercompagnie 11 AMB over Mercedes Benz voertuigen. De constructie van de MB voldoet niet aan de civiele eisen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen, waardoor het vervoer van munitie niet is toegestaan. Aangezien er voor 11 LMB geen alternatieven zijn in het kader van het luchtmobiel optreden, zijn de MB's aangewezen (en gekeurd) als *BVOSK tactisch voertuig*. Tactische voertuigen zijn echter uitgezonderd van de plicht om oranje borden te voeren en de chauffeur hoeft geen ADR certificaat te hebben. Dit is in het kader van de openbare veiligheid onwenselijk. Daarom is toch de verplichting opgelegd dat de chauffeur ADR papieren heeft en dat het voertuig oranje borden voert *tijdens oefeningen* waarbij over de openbare weg wordt gereden. Tijdens operationele inzet echter, geeft deze keuring als *'tactisch voertuig'* de gewenste vrijheden (dus geen uiterlijke kenmerken).

De verzuchting van Korporaal Wijngaard geeft eigenlijk de volgende gedachtegang weer: "we zijn in het uitzend-

gebied operationeel bezig, **dus** ADR etc. zijn niet van toepassing". Dit is alleen onjuist. Reken daar niet op en zorg dat u uw zaken kent. Onderstaande regeling geeft het Defensie beleid weer voor het vervoer van gevaarlijke stoffen in *inzetgebieden*:

Van kracht is (sinds juni 2004) het "*Dienstvoorschrift vervoer gevaarlijke stoffen met militaire vervoermiddelen buitenland*". Hierin wordt duidelijk gesteld dat de Nederlands wetgeving (WVGS) ook in het buitenland van toepassing is (artikel 2). Gelijktijdig krijgt de CDS mandaat om uitzonderingen op te stellen (artikel 3).

Zo zouden het niet voeren van oranje borden door Korporaal Wijngaard en het niet dwingend opleggen van de rijtijden dergelijke uitzonderingen kunnen zijn. Weliswaar lijkt deze regeling voor het in dit artikel beschreven hoge geweldsscenario enigszins overtrokken, alleen in Irak en dergelijke gebieden krijgt u er zeker mee te maken.

THINGS TO DO.....

Ik heb u enig inzicht willen geven in wat het systeem Fysiek Distributie ons gaat brengen. Het zullen "*vreemden*" zijn als Sergeant-I Geelketting, die u uw eenheid eten, brandstof, munitie etc. brengen. Dus niet meer uw vrouwde, eigen logistieke peloton (hoewel een klein coördinerend logistiek peloton blijft bestaan in onze eenheden).

Veel van hoe ik het heb beschreven is nog niet volledig uitgekristalliseerd in handboeken of procedures. Daardoor zullen we, ook al doende, nog veel moeten leren. Maar FD komt, is snel een feit, dus laten we er aan werken, zodat het gaat functioneren!

Daarnaast wilde ik het spookbeeld rond ADR en de geldigheid van Nederlandse wetgeving in het buitenland terug brengen tot realistische proporties.

Er is verder nog best veel te doen. Hieronder wil ik dat werk kort weergeven om u te informeren en gelijktijdig te motiveren ook uw schouders eronder te zetten.

- De instroom WLS 165 kN. Dit zal bij de genie vroeg geschieden, De eerste van de totaal 185 voertuigen zullen rond *april 2005* bij uw eenheden instromen. Eerst in de containertransport en AD (flatrack) versie. Later in 2006 in de kipper en bruggenversie. *Zie bijgevoegd kader voor de verschillende typen.*
- Voor de instroom zullen de zittende zware wiel chauffeurs omgeschoold worden. Dit kost acht tot tien dagen. OPCO coördineert hierin.
- Met instroom FD zullen de eigen klasse I, III en V chauffeurs uit de genieorganisatie vertrekken. Meer en meer zullen onze eigen WLS 165 kN chauffeurs hun taken overnemen op laag niveau. Daarnaast hebben ze vanwege de hierboven genoemde regelgeving in uitzendgebieden kennis nodig. Een ADR en BVOSK opleiding helpt hierbij. Deze dient echter opgenomen te worden in de diverse functiebeschrijvingen van de chauffeurs.

- De handboeken en de doctrine FD, inclusief de genie delen daarbij worden 2004 en de eerste helft 2005 geschreven.
- Nu hebben we oefenmiddelen gebaseerd op de huidige werkwijze. De klasse V groep beheert bijvoorbeeld de exercitiemunitie klasse V genie. In de toekomst zullen bij een compagnie en bij de FD organisatie middelen aanwezig moeten zijn om de toekomstige procedures op ieder niveau te kunnen oefenen.
- Het gehele systeem FD (en misschien wel de gehele KL) valt of staat met de ondersteuning door ICT middelen en ook GPS. Laten we niet blind zijn voor de zwakheden en gewone skills en drills, ook op kaartlees-, oriëntatie- en rapportagegebied bijhouden. Dit opdat zaken als *Electronic Warfare* ons niet verlammen.
- Door het "Dienstvoorschrift vervoer gevaarlijke stoffen met militaire vervoermiddelen buitenland" zijn we gedwongen nog beter na te denken over onze voertuiginzet. Misschien dat buiten de in gebruik zijnde BVOSK tactische- en logistieke voertuigen meer voertuigen munitie en dergelijk zullen vervoeren (boven de 1000 punten grens). Denk bijvoorbeeld aan de kleine wielvoertuigen van de duikers of 11 Geniecompagnie. Mogelijk dienen dergelijke voertuigen gekeurd te worden als BVOSK tactisch voertuig, zoals aangegeven in het voorbeeld van de mortiercompagnie AMB.
- Vanwege hetzelfde dienstvoorschrift kan de CDS vrijstellingen afgeven van delen van het BVOSK en WVGS. Als genieorganisatie dienen we ons dus bij ieder type operatie te realiseren welke regels we in uitzendgebieden niet of alleen met grote moeite kunnen uitvoeren. Op die regels kunnen we voorstellen richting de CDS uitwerken om tot vrijstellingen te komen in geval van een operatie.

Er verandert heel veel in onze KL de komende jaren, instroom WLS en overgang naar het logistieke FD systeem is daar maar een deel van. Maar logistiek is voor ons genisten van levensbelang. Het systeem FD en de vrachtauto WLS 165 kN biedt veel voordelen, laten we er mee aan de slag gaan en het een succes maken.

Mocht u vragen hebben of willen reageren laat het mij op het kenniscentrum weten.

Bronnen / Dank

Voor dit artikel heb ik me laten inspireren door vorige missies, eigen ervaringen, oefeningen, vele tijdschriftartikelen en de scenario's, zoals ze door diverse KL en niet KL instanties voor planning e.d. zijn ontwikkeld en gebruikt.

Daarnaast heb ik gegevens geput uit de studie XXXX. van de Duitse Gruppe Weiterentwicklung, De studie Fysieke Distributie en het concept Handboek Fysieke Distributie.

Ik dank vooral Dhr Bisschop LAS (vervoer gevaarlijke stoffen) en Dhr Krol CO (Stafafdeling Inspecteur Vervoerswezen) voor hun advies.

¹ Dit land en deze situatie bestaan niet. Het is een gefingeerde optelling van een aantal scenario's. Of dit een realistisch scenario is, doet voor de boodschap die ik hier heb niet ter zake. Scenariokeuze is altijd een discussiepunt. Wel ben ook ik van mening dat we, gezien ons (gevechts)materieel en de toestand in de wereld, ook inzet hoog in het geweldsspectrum niet kunnen en mogen uitsluiten!

² Geïnspireerd op het feit dat het Servische leger in Kosovo, ondanks intensieve luchtacties en permanente jacht, relatief heelhuids Kosovo verliet.

³ Dergelijke stoorzenders bestaan, ze zijn vrij eenvoudig voor ongeveer 30 Euro (geïmproviseerd) te fabriceren!!

⁴ Studies tonen aan dat gebruik van hindernissen en vooral Anti Tank mijnen (van types die volgens het verdrag van Ottawa wel zijn toegestaan) op bijvoorbeeld flanken, zorgt voor duidelijke reducties in het aantal benodigde middelen en troepen voor beveiliging en verdediging. Daarnaast zorgt dit gebruik voor een reductie in het aantal slachtoffers dat te verwachten is aan eigen zijde.

⁵ Bij de gehele genieorganisatie is de PC geniepeloton in het FD proces zowel de bestellende klant als de afleverlocatie. Dit in tegenstelling tot de Manoeuvre waar de S4 van het bataljon de bestellende klant is en het team (compagnie) de afleverlocatie. Zie voor meer informatie over FD, klantprofielen en dergelijke het intranet; de startpagina van het projectteam bereikbaar via "project fysieke distributie" onder "projecten" op de KL startpagina.

⁶ Tot aan de POD en aansluitend tot het Voorraadcentrum (VC) wordt de Nederlandse / internationale regelgeving voor transport gevaarlijke stoffen gehandhaafd. De middelen worden grotendeels vervoerd in ISO-containers, waarbij FD tot het VC ook aanhangwagens inzet. Het houden aan de regelgeving betekent bijvoorbeeld het niet mogen samenladen van bepaalde middelen die eigenlijk bij elkaar horen, zoals springstof en ontstekers. In het VC worden de ladingen op flatracks klaar gemaakt om, eventueel via een aanvulcentrum, naar de eenheden te gaan. Dit volgens de wensen van de klant en volgens operationele samenstelling (bijvoorbeeld ontstekers op dezelfde flatrack als springstof). Hierbij zullen geen aanhangwagens gebruikt worden.

⁷ Wijngaard zal dat in de hiërarchie lijn te horen krijgen, echter in het verplaatsingsbevel van het Joint Operations Centre G4 zal één en ander formeel geregeld zijn. Zie ook het gestelde onder 'ADR problemen en andere sprookjes' in dit artikel.

⁸ Voor die tijd viel de krijgsmacht onder geen enkele wet en mochten we, buiten eigen regels om, "alles". Overigens zijn alle in dit stuk besproken regelingen op te zoeken op intranet, het MP-net (<http://home.co.mind.nl/mp/index.htm>), de MP 40 serie, speciaal MP 40-20. Lees en gebruik ze!

Het Geniemuseum: in ontwikkeling maar geregistreerd en innovatief!

Hans Sonnemans, museummanager

Het Geniemuseum is "een museum in ontwikkeling", volgens het bord aan de ingang. Dat blijkt: het museum is sinds kort een Geregistreerd Museum. In maart werd een kleurrijk jaarverslag gepresenteerd dat getuigt van de recente ontwikkelingen. Het Geniemuseum blijkt echter niet alleen maar terug maar is juist innovatief bezig in de museumwereld. Hiervan getuigt een subsidieaanvraag voor een experiment met klimaatapparatuur.

GEREGISTREERD MUSEUM

Op vrijdag 18 maart ontvingen zeven Brabantse musea, waaronder het Geniemuseum, het certificaat Geregistreerd Museum. Tijdens een feestelijke bijeenkomst werden de certificaten uitgereikt door de Brabantse Gedeputeerde voor Cultuur, de heer Wim

Luyendijk. Namens het Geniemuseum werd het certificaat in ontvangst genomen door de secretaris van het stichtingsbestuur, Majoor bd Jacob Huls. De twee (vrijwillige) collectieregistratoren van het museum, de adjudanten bd Sjef Hamers en Paul Minkels waren ook van de partij, evenals de museummanager.

Voor het Geniemuseum werd hiermee een klus van ruim drie jaar afgesloten. Het valt namelijk nog niet mee om de kwalificatie Geregistreerd Museum te bereiken. Een Geregistreerd Museum voldoet aan de basiseisen:

- bezit een institutionele basis die continuïteit waarborgt,
- beschikt over een (geregistreerde) collectie,
- beschikt over een beleidsplan en een collectieplan,
- draagt zorg voor het behoud van de collectie,
- verricht onderzoek en/of geeft gelegenheid daartoe,
- heeft aan aantal basisvoorzieningen voor publiek,
- beschikt over gekwalificeerde medewerkers,
- heeft een stabiele financiële basis.

Bestuur en medewerkers zijn trots op het behaalde resultaat. Vanaf nu mag het bijbehorende logo worden gebruikt. Ook het schildje "Gere-

gistreerd Museum" kan een plaats bij de ingang krijgen. Er kan echter niet achterover geleund worden, want over vijf jaar volgt een herijking. De basiseisen moeten dan nog steeds haalbaar zijn en mogelijk komt dan de lat weer wat hoger te liggen...

JAARVERSLAG

In maart presenteerde de Stichting de Historische Genieverzameling het Jaarverslag 2004. Een bijzonder kleurig vormgegeven verslag (met dank aan Bernard Oude Nijhuis) dat getuigt van de ontwikkelingen in en rond het Geniemuseum in het afgelopen jaar.

Een jaar waarin weer veel is gebeurd en bereikt. Allereerst natuurlijk de status van Geregistreerd Museum. Maar ook nam het museum voor de tweede maal deel aan het Nationaal Museumweekeinde. Het museum kreeg een nieuwe, weliswaar geïmproviseerde, voordeur.

Het dak van het museumdepot, gebouw G op de Van Brederodekazerne, werd)volledig gerenoveerd. Het Geniepark (de buitenexpositie van het museum) werd verder uitgebouwd en verbeterd. Het Geniemuseum was gastheer bij de voorjaarsconferentie van de Commissie Collectie Traditiecommissie Kon. Landmacht. Er werd gestart met de registratie van het foto- en beeldarchief van het museum.

Natuurlijk waren er ook tegenslagen: de renovatie van het museumgebouw liep opnieuw vertraging op. Gelukkig zijn er op dit moment mondelinge toezeggingen. De hoop en verwachting is dan ook dat 2005 een heel belangrijk jaar voor het Geniemuseum gaat worden op het gebied van infra.

Veel relaties van het Genie-

Stichting
De Historische Genie Verzameling

jaarverslag 2004
geniemuseum

museum hebben het jaarverslag inmiddels toegezonden gekregen. Op verzoek kunt u ook een exemplaar ontvangen.

(-)

ULTRAMIST

Voor een goed behoud van de collectie van een museum is het belangrijk dat de omgeving zo constant mogelijk blijft voor wat betreft de temperatuur en relatieve luchtvochtigheid. Hierdoor wordt krimpen en uitzetten van materialen zo veel mogelijk voorkomen en verval uitgesteld. Ideaal voor een "gemengde" collectie, zoals die van het Geniemuseum, is een temperatuur tussen 18 en 20 graden Celsius en een relatieve luchtvochtigheid tussen 50 en 52%.

De temperatuur blijkt in het museumgebouw heel aardig te regelen. Anders ligt het met de relatieve luchtvochtigheid. Met name in de droge wintermaanden moet er kunstmatig veel water in de omgeving worden toegevoegd. Momenteel gebeurt dit in het Geniemuseum met een aantal oudere, zogenaamde kouddampbevochtigers. Deze apparaten worden gevuld met water en "blazen" dit de lucht in om op deze manier de ideale bevochtiginggraad te bereiken.

Vervanging van de oudere apparaten bleek echter noodzakelijk. Bij de oriëntatie op nieuwe apparatuur stuiten we op de Ultramist. Het is een apparaat dat werkt volgens

het ultrasone verdampingsprincipe, ofwel het principe van ultrasone beweging. Stroom wordt hierbij omgezet naar een frequentie van circa 1,7 Mhz. Dit wordt gevoed aan een trilplaatje, welke in een waterbad is geplaatst. Dit trilplaatje verandert van dikte met de bovengenoemde frequentie en zet daarmee het water in beweging. De trilling van het water heeft zo'n hoge frequentie dat door de massatraagheid aan de oppervlakte moleculen en fijne mistdruppeltjes vrij komen. Een luchtstroom zorgt voor de verplaatsing van dit uitgestoten vocht naar de ruimte waar dit nodig is. Met behulp van een hygrostaat kan dan de ideale luchtvochtigheidsgraad van de omgeving ingesteld en bereikt worden.

INNOVATIEF EXPERIMENT

Tot nu toe werd deze apparatuur nog niet gebruikt in musea: wel in allerlei bedrijven met behoefte aan een geregeld omgevingsklimaat, zoals grafische bedrijven, en productieruimten voor hightech apparatuur. Het Geniemuseum verzocht daarom de Brabantse Museum Stichting een subsidie beschikbaar te stellen om een experiment met de Ultramist aan te gaan. De resultaten van het experiment komen uiteraard ter beschikking van de hele museumwereld.

De consulent conservering van de Brabantse Museum Stichting, mevrouw Elly Pouwels, ondersteunt het experiment in een schriftelijk advies: "Het experiment dat het Geniemuseum wil aangaan lijkt een goede kans van slaan te hebben en bij gebrek aan initiatieven vanuit het ICN (Instituut Collectie Nederland) kan ik met een goed gevoel instemmen met uw aanpak."

Momenteel is de subsidieaanvraag in behandeling. Bij een toekenning van de subsidie zal de apparatuur ergens na de zomer van dit jaar worden geplaatst. Het Geniemuseum is dus vernieuwend bezig in de museumwereld: geheel in stijl van het Regiment Genietroepen!

(-)

In Memoriam

Op 30 Juni 2005 is overleden

Joop Kwaijtaal

in de leeftijd van 68 jaar

*De VGGO wenst Wil, kinderen en kleinkinderen veel sterkte bij het verwerken van dit grote verlies.
Wij zullen Joop niet vergeten.*

(-)

SMP Rubriek

DE BIVAKZAK (ENKELBOOGS)

(noodonderkomen enkele man)

Het noodonderkomen enkele man is gemaakt van Gore-Tex Best Defence® laminaat. Het is water- en winddicht, maar tegelijkertijd waterdamp doorlatend en ademend.

Door deze eigenschappen:

- wordt er minimale condensatie gevormd aan de binnenzijde;
- blijft de gebruiker en zijn/haar slaapzak droog (dus warmer);
- blijft de hoeveelheid zuurstof bij een gesloten bivakzak en zware regenval gelijk (20 - 21%). Er bestaat dus geen gevaar voor zuurstoftekort of het inademen van 'vuile lucht';
- wordt een extra isolerende werking geleverd met een temperatuurverschil van 13°C - 19°C ten opzichte van buiten bij een volledig gesloten bivakzak en circa 5°C bij een open bivakzak. De bivakzak is uitgerust met vliegengaas aan het hoofd-einde zodat toch geventileerd kan worden zonder dat er ongedierte binnen kan komen.

De hoofdruimte van de bivakzak kan op de volgende manieren gebruikt worden:

- met volledig gesloten ritsen en druk knopen (beste warmte isolatie);
- alleen met gesloten drukknopen;
- gesloten door middel van vliegengaas;
- geheel geopend met of zonder geplaatste 5-delige boogstok.

Persoonlijke uitrusting kan worden opgeborgen in het hoofdcompartiment. De bivakzak kan door middel van 6 tentharingen worden opgezet en is aan de binnenzijde voorzien van een label met daarop de onderhouds-

instructies. De bodem is extra verstevigd tegen het doordringen van water.

De bivakzak/het noodonderkomen enkele man vormt de basis van het 'Modulaire Onderkomen Concept' bestaande uit gevechtsonderkomens en meerpersoons tenten.

Hierdoor kan de bivakzak gebruikt worden als:

- éénpersoonstent
- geïmproviseerde brancard
- opslag- en transportzak
- waterdichte zak voor het oversteken van water voor de rugzak, het MGV en andere uitrustingsstukken.

HET DRINKSYSTEEM 3.1 LITER

Bij zware inspanning en/of hoge temperaturen is het belangrijk om de vocht- huishouding van het lichaam optimaal te houden door regelmatig en veel te drinken. Dit betekent dat een drinkstelsel zo moet werken dat het werk of de opdracht niet steeds onderbroken hoeft te worden voor drinkstops. Drinkwater moet tijdens het werk beschikbaar zijn.

Er is gekozen voor het drinkstelsel 3.1 liter vanwege de volgende eigenschappen:

- de grote (geïsoleerde) voorraad drinkwater;
- de combinatiemogelijkheden met het MGV, rugzakken etc.;
- de grote vulopening, waardoor het stelsel eenvoudig te vullen en te reinigen is;
- de mogelijkheid om het aan te sluiten op het FM12 veldmasker.

Vooralsnog blijven de veldflessen onderdeel van de persoonlijke uitrusting. (Daarom ook de opbouwtafel veldfles in het MGV.) Dit biedt de gebruiker de mogelijkheid om keuzes te maken.

Het drinkstelsel mag ALLEEN gebruikt worden voor DRINKWATER. Andere dranken (zoals limonade e.d.) en toevoegingen leiden tot vervuiling en bacteriële besmetting van de waterzak en slang. Dit kan leiden tot ziekte en verminderde- of niet-inzetbaarheid. Na elk gebruik en voor opslag moet het drinkstelsel gereinigd en gedroogd worden. Achterblijvend vocht is een kweekvijver voor bacteriën. Dit reinigen geschiedt met de bij het stelsel geleverde reinigingsset. De tabletten zijn in de nabije toekomst via de Sergeant Distributie verkrijgbaar. Het verloopstuk om het drinkstelsel aan het FM12 veldmasker te koppelen is vooralsnog niet beschikbaar.

(.)

Touch the Heart and Rekindle the spirit.

Dit is geen uitspraak die ik zelf bedacht heb, maar las in een boek wat ik gekocht heb op een basis in El Paso, Texas. De titel van het boek is; *Chicken soup for the Military Wife's soul*. Een boek vol verhalen van vrouwen die een zoon of man in het leger hebben of zelf in het leger zitten. Mede aangestuurd door een goeie vriend kwam ik zo op het idee om een stuk te schrijven in de Promotor als vrouw van een militair.

De reis begint op 23 juni, de dag waarop ons gezin vertrekt voor een verblijf van twee jaar in El Paso. Een verblijf waar we alle vier, man, twee kinderen, en ikzelf erg naar uit hebben gekeken. Het vertrek was niet even gemakkelijk, je moet toch afscheid nemen van de mensen die je dierbaar zijn. De hond en de kat blijven bij je moeder in Nederland, want voor hun zal de reis niet echt bevoordelijk zijn. Ook de voorbereidingen die beginnen op 18 november 2004, gingen niet altijd over rozen. Vaak kwam mijn man thuis met de mededeling dat er weer iets niet geregeld was, of dat er op verkeerde data een onderkomen was geregeld, of dat er zelfs gezinsleden niet op documenten stonden die we hard nodig hadden voor ons vertrek. Als je aan het grote avontuur begint en in het vliegtuig zit, vergeet je de troubles snel. Dan pas realiseer je wanneer Nederland onder je verdwijnt, dat je een bevoorrecht mens bent dat je dit als gezin mee mag maken.

Als eerste hebben we twee dagen in Washington doorgebracht. Op de ambassade moesten wat administratieve zaken geregeld worden. Het Witte Huis ziet er in het echt toch kleiner uit, maar The War Memorial was zeer indruk-

wekkend.

De volgende dag vroeg op het vliegveld, een drukte van jewelste, en doorvliegen via Denver naar El Paso. He-
laas Denver zat volgeboekt, dus werd er aan ons en de familie Bos die ook naar El Paso gaan gevraagd of wij via Dallas wilden vliegen. Wij niet de beroerdste en willen ook niet meteen stennis maken met de eerste Amerikaanse autoriteit, geven ons "vrijwillig" op. Aangekomen bij de balie van Dallas, na al vijf uur op pad te zijn, weten ze daar niets van ons. De kinderen in de leeftijd van 3 tot 16 jaar, beginnen het aardig beu te worden. Uiteindelijk, 5 minuten voor vertrek mogen we gratie Gods toch mee, verspreid over het gehele vliegtuig. Na een bumpy flight, komen we dan uiteindelijk aan in El Paso. De plaats waar mijn man gaat studeren aan het USASMA en de kinderen en ik ons plekje zullen moeten vinden.

Nu zou je denken toch niet moeilijk. Een mooi huis, geweldig weer en jawel een zwembad in je "eigen" tuin.

Nou ik kan je zeggen dat emigreren naar Amerika iets heel anders is dan naar Duitsland, waar we ook 7 jaar hebben gewoond. Je kunt niet even de auto pakken en naar "huis" rijden. Je zit gewoon 10.000 km. ver van je dierbaren. Ik weet dus uit ervaring dat je de eerste maanden nodig hebt om je plekje te vinden, dus je snapt het al de eerste tranen zijn al gevallen. Wel ben ik van plan om buiten boodschappen, zwemmen, te genieten van de zon iets bij te dragen aan de gemeenschap. Ik ga mezelf opgeven als vrijwilliger bij The Humane Society, dit is een stichting die zich inzet voor de opvang van achtergelaten en gewonde of mishandelde dieren. Ook onze dochters zullen hier de stage die ze nodig hebben voor hun studie gaan volbrengen.

Na twee jaar zullen we dan wel zien of de weloverwogen keuze die we gemaakt hebben het afscheid en het gemis, opweegt tegen de ervaringen die we zeker op zullen gaan doen.

Zoals ze hier vaak zeggen; GOD BLESS AMERICA... maar ik zal zeggen REMEMBER THE NETHERLANDS TOO.

Caroline Leenderts, vrouw van Smi Alfredo Leenderts.

UITNODIGING REGIMENTSDINER ONDEROFFICIEREN 2005

De Regimentsadjutant, Cees van Vessem, heeft de eer de categorie onderofficieren, behorende tot het Regiment Genietroepen en de daarmee gelijkgestelden, uit te nodigen tot het deelnemen aan het **Regimentsdiner 2005**.

Het Regimentsdiner zal plaatsvinden op donderdag 3 november 2005 (voorafgaand aan de Genie-informatiedag op 4 november 2005) in het KEK-gebouw op de Lunettenkazerne te Vught.

PROGRAMMA:

- 16.00 – 18.30 informatiebalie in KEK gebouw geopend
- 16.00 bar KEK gebouw geopend (consumpties op eigen kosten)
- 18.00 – 19.00 aperitief
- 19.00 – 23.30 diner
- 23.30 – 00.30 naborrelen (consumpties op eigen kosten)

INSCHRIJVING/KOSTEN

Opgave voor deelname is mogelijk door storting van € 20,- op gironummer 45.35.523 t.n.v. *adjutant Reg Genietroepen te Vught*, onder vermelding van *Uw geboortedatum* en *Regimentsdiner Onderofficieren 2005*.

Uw storting dient uiterlijk vrijdag 7 oktober 2005 binnen te zijn. Het aantal deelnemers is gelimiteerd op 220. Uw plaats wordt gereserveerd bij volgorde van inschrijving.

Restitutie van inschrijfgeld bij annulering van uw deelname is mogelijk tot vrijdag 7 oktober 2005.

Op www.regimentgenietroepen.nl zal een lijst van inschrijvers worden bijgehouden.

OVERNACHTING

Het is beperkt mogelijk te overnachten op de kazerne in Vught. Actief dienenden kunnen via hun eigen LFD legering in de lijn aanvragen. Niet actief dienenden kunnen bijgaand aanvraagformulier opsturen naar de LFD Vught. De ingevulde aanvraag dient uiterlijk op 7 oktober 2005 aanwezig te zijn bij de LFD Vught. Via de LFD Vught wordt u schriftelijk geïnformeerd over de beschikbaarheid van legering.

TENUE

- GLT
- Tenue de ville

INLICHTINGEN

Nadere informatie is te verkrijgen bij:

Aooi C.A.A. van Vessem

Staf OTCGenie

Postbus 10151

5260 GC Vught

telefoon: 073-6881333

fax: 073-6881560

post.regiment.genietroepen@rnla.mindf.nl

Belangrijke data

- 7 okt -Deadline inleveren kopij Promotor 110
- 3 nov -Corpsdiner onderofficieren
- 4 nov -Genie Informatiedag

In de volgende Promotor

Hieronder een overzicht over een aantal onderwerpen die u in de volgende (Thema)Promotor kunt verwachten.

1. Genieverkenningen van groep tot aan de BTG (*Batalion Task Group*). Hoe verlopen de infostromen van de pantsergeniegroep achtereenvolgens totdat zij verwerkt kunnen worden door het bataljon.
2. Het optreden van het BVE (Brigade Verkenning Eska-dron) en de mogelijke intergratie van genieverkenners bij de verkenners.
3. De opleiding tot genieverkenner. Het wanneer, waar en hoe.
4. Genieverkenningssuitrusting. Wat zit er in en hoe gebruik je dat. En een blik in de toekomst.

De “Kenschets”

een “blik” op de volgende promotor

Kun jij de pantsergenie in Oirschot aan?

0800-RHINOJOB

Beide gemechaniseerde brigades van de Koninklijke Landmacht krijgen de beschikking over een pantsergeniebataljon. In Oirschot wordt 41 Pantsergeniebataljon opgericht.

Heb jij een technisch inzicht en ben jij geïnteresseerd in een functie bij één van de drie compagnieën van dit bataljon? Kijk dan op de arbeidsplaatsenbank in Peoplesoft of bel 0800-RHINOJOB.

